

PIK LXIX, Ч. 10

ЖОВТЕНЬ – 2012 – OCTOBER

№ 10, VOL. LXIX

НАШЕ ЖИТТЯ

OUR LIFE

ВИДАЄ СОЮЗ УКРАЇНОК АМЕРИКИ – PUBLISHED BY UNWLA, INC.

СОЮЗ УКРАЇНОК АМЕРИКИ

Неприбуткова організація

“НАШЕ ЖИТТЯ”

Рік заснування 1944

РІК LXIX ЖОВТЕНЬ Ч. 10Україномовний редактор – **Лідія Слиж**Англomовний редактор – **Олеся Валло**

Редакційна колеґія:

Маріянна Заяць (з уряду) – голова СУА**Оленка Шкробут, Вірляна Ткач,****Святослава Ґой-Стром**

ISSN 0740-0225

**UKRAINIAN NATIONAL
WOMEN'S LEAGUE OF AMERICA, INC.**

A Non-profit Organization

“OUR LIFE”

Published since 1944

VOL. LXIX OCTOBER № 10Ukrainian-language editor – **Lidia Slysh**English-language editor – **Olesia Wallo**

Contributing Editors:

Marianna Zajac – UNWLA President**Olenka Shkrobut, Virlana Tkacz,****Sviatoslava Goy-Strom**

“НАШЕ ЖИТТЯ” ВИХОДИТЬ РАЗ У МІСЯЦЬ (ОКРІМ СЕРПНЯ)

“OUR LIFE” IS PUBLISHED MONTHLY (EXCEPT AUGUST)

ЗМІСТ – CONTENTS

Маріянна Заяць. Ділимось вістками та думками	1
Календар подій / Calendar of Events.....	2
Привітальне слово голови Маріянки Заяць	4
Д-р Марта Богачевська Хом'як. Дума України – жіночого роду ...	7
Оксана Фаріон. «Візьми і зроби»	9
Датки на УКУ	9
Марта Коломаєць. «Пізнайте правду і правда визволить вас»....	10
Лідія Слиж. Книга вчить, як на світі жить.....	12
Iryna Kurowyckuj. The Rio+20 UN Conference on Sustainable Development	13
Наша обкладинка / Our Cover Artist	16
Marianna Zajac. Sharing Thoughts, Views & News	17
Marta Kolomayets. «Know the truth, and the truth will set you free»	18
Uiana Zinych. Ihor's Story	20
Датки на Суспільну опіку та Пресовий фонд	22
Діяльність Округ і Відділів СУА	23
Датки на Український Музей	24
Вісті зі Стипендійного бюро	25
Дмитер Слутий. Вибори у Верховині.....	27
Надія Красоткіна. Осінній день (вірш).....	28
Ihor Magun. Women's Sexual Health	29
Марія Левицька. Золотий ювілей церкви св. Івана Хрестителя в Гантері	30
Марта Тарнавська. Бувальщина	32
Святослава Ґой-Стром. Дітям про Україну	34
Вірші Надії Поклад	35
Поштове звітлення	36

На обкладинці: Таня Д'Авіньон. *Карпатські гори восени.*On the cover: Tania D'Avignon. *Carpathian Mountains in Autumn.*

- The Editorial Board does not always share the point of view of the author.
- In Ukrainian, the editors follow the orthography of the Holoskevych dictionary.
- No reprints or translations of *Our Life* materials are allowed without the editor's written permission.
- The author is responsible for the accuracy of the facts in the article.
- Unsolicited manuscripts will not be returned.
- The editor reserves the right to shorten submissions and make grammatical corrections.
- **PLEASE NOTIFY US OF ADDRESS CHANGES PROMPTLY** – there is no charge.
- There is no charge for **MEMORIAL NOTICES** and the photographs with them.
- Please note that the deadline for all **ARTICLE** submission is the **10th of each month**.
- Authors are requested to include a telephone number with manuscripts to allow us to acknowledge submissions and verify information.

Periodicals Postage Paid at New York, NY
and at additional mailing offices.
(USPS 414-660)**POSTMASTER – send address changes to:
“OUR LIFE”****203 Second Ave., New York, NY 10003**© Copyright 2012 Ukrainian National Women's
League of America, Inc.

Канцелярія СУА та адміністрація журналу “Наше життя”:

Tel.: (212) 533-4646

E-mail: office@unwla.org

Адміністратор: **Оля Стасюк**Канцелярйні години: **вівторок, середа, четвер – 11 – 7**UNWLA / *Our Life***203 Second Avenue, 5th Floor
New York, NY 10003-5706**Administrator: **Olha Stasiuk**Office hours: **T. W. Th. – 11 a.m. to 7 p.m.**

\$3 Один примірник / Single copy

\$40 Річна передплата в США (не член СУА) / Annual subscription in the USA for non-members

\$50 В країнах поза межами США / Annual subscription in countries other than USA

Членки СУА одержують “Наше життя” з оплатою **членської вкладки** через відділ. **Передплатникам** письмово нагадується про відновлення передплати.**Our Life magazine is included** in UNWLA member annual dues, payable through the member's branch. **Subscribers** are sent renewal letters.

Ділиться

ВІСТКАМИ ТА ДУМКАМИ...

Маріанна Заяць, голова

Понад рік тривали дискусії, презентації, плянування, перемовини, поширення інформації та збір коштів, і ось нарешті настав день урочистого відкриття Лекторію СУА з жіночих студій в Українському католицькому університеті! Пройдено чималий шлях, кульмінацією якого став святковий день 3 вересня, що почався з Літургії Преосвященного владика Бориса Гудзяка та ректора УКУ, який палко підтримував СУА від початку нашої праці над цим проектом. Владика підкреслив важливість такої лекційної програми і щиро похвалив Союз Українок Америки за підтримку освіти в Україні. СУА продовжує дбати про освіту так, як це робили Мілена Рудницька і Союз Українок України від 1921 року. (Запрошую читачів прочитати моє привітальне слово до присутніх на відкритті на стор. 4) Ми переконані, що цей лекторій, фінансований з тривалого фонду СУА, буде цінним внеском в освіту жінок в Україні.

Святкова програма відбувалася у вщерть заповненій лекційній залі. (Детальніше про неї йдеться у статтях Марти Коломаєць та Оксани Фаріон у цьому числі.) Під час дискусії з аудиторією заступник ректора університету Мирослав Маринович іронічно зауважив, що жіночі студії в Україні непотрібні – адже жінки завжди були першими: в минулі десятиліття їм першим вручали лопати в радянських таборах – рити канали; а в наші часи чоловіки в Україні пропускають своїх жінок поперед себе – відчиняти їм двері. Пан Маринович вдало і з почуттям гумору висловив свою думку. Після закінчення офіційної програми студенти та гості підходили до викладачів та дирекції університету, відповідальних за Лекторій з жіночих студій, щоб поставити запитання і висловити власні зауваження. Декілька жінок з кафедри богослов'я з захопленням поділилися ідеєю започаткувати курс про жіночі постаті в Старому і Новому Завітах. Можливостей є справді багато. Зав'язалася дружня дискусія, і навчальний процес рушив з місця!

Тиждень перед тим Софія Геврик,

Оксана Фаріон, Рената Заяць і я зустрічалися з докторами Савчином, Обаранцем та Зубом, аби погодити нашу подальшу участь у вдосконаленні лікування пацієнтів з опіками у Львівській області – звичайно, за співпраці докторів Фузайлова і Дріскола з Бостона та організації "Лікарі співпрацюють задля дітей". (Запрошую читачів прочитати статтю Уляни Зінич на цю тему на стор. 20) Лікарі були вражені, коли ми розповіли їм про історію діяльності СУА у сфері суспільної опіки в Україні: вони не знали про обсяги нашої роботи. Ми також поставили собі за мету розповісти їм про життя Марусі Бек та її щедру допомогу різним організаціям і наголосили, що наша допомога Восьмій лікарні фінансується з фонду, заснованого від її імені. В честь Марусі Бек у Центрі телемедицини Восьмої лікарні, створеному на кошти СУА, було встановлено меморіальну дошку. Ми підкреслили її патріотизм і нашу готовність продовжувати робити добрі справи в пам'ять про неї. Доктор Зуб, начальник Управління охорони здоров'я м. Львова, представив нам декілька нових можливостей для співпраці. Ми їх розглянемо і писатимемо про них детальніше в майбутніх числах "Нашого життя". Оскільки доктори саме готувалися до Другої виїзної клініки Шрайнерз, що почалася у Восьмій лікарні 15 вересня, ми зауважили, що СУА є спонсором цього двотижневого проекту. Завідувач Опікового відділення Восьмої лікарні доктор Василь Савчин провів нам екскурсію по відділенню і вказав на те, що було зроблено від минулого літа. В результаті цього великого проекту суспільної опіки СУА в лікарні значно покращились умови та сам медичний догляд, а також відбувається навчання медперсоналу та консультації з американськими лікарями.

Ми святкували наші досягнення та продовжували плянувати майбутню співпрацю, все ще перебуваючи під враженням від урочистої хіротонії владика Гудзяка – зворушливої та глибоко духовної події. Однак, ми також зауважили, що загалом громадськість в Україні змирилася з важкою економічною та політичною ситуацією в державі. Вибори, що надходять, та нещодавно прийнятий мовний закон сприймаються людьми як доконаний факт. Пересічні громадяни України налаштовані песимістично і переймаються лише економічним становищем своєї родини.

Запрошуємо вас здійснити "віртуальну" мандрівку з нами до України, переглянувши наші світлини. Дякуємо вам за підтримку змістовної і потрібної праці СУА!

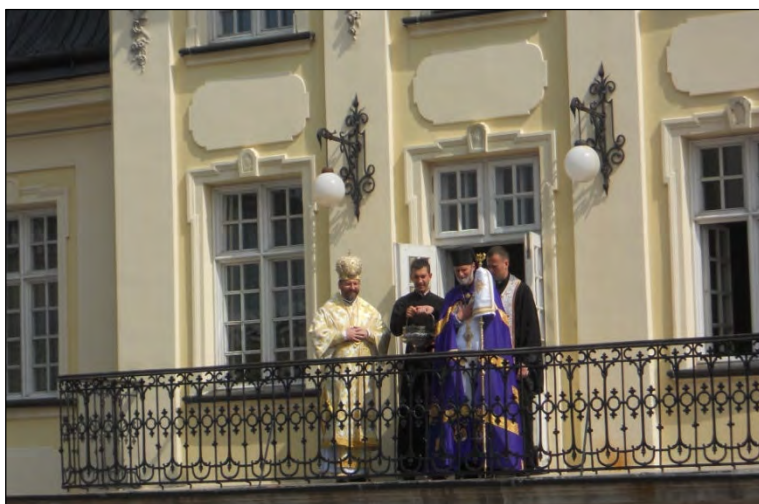
Календар подій /Calendar of Events

Львів, Україна /L'viv, Ukraine 08/23 – 09/06/12

08/24 – Урочисте закриття святкування 100-ї річниці Пласту біля пам'ятника Івану Франку
Official closing of the 100th Anniversary of Plast, held at the monument to Ivan Franko

08/25 – Зустріч з мером Львова Андрієм Садовим у міській Ратуші, Площа Ринок
Meeting with L'viv Mayor Andriy Sadovyi at City Hall, Market Square

08/25 – Чин архиєрейського найменування отця Бориса Гудзяка (Собор св. Юра)
The Rite of Episcopal Naming of Father Borys Gudziak (St. George Cathedral)

08/26 – Архиєрейська Божественна Літургія та Чин архиєрейської хіротонії отця Бориса Гудзяка (Собор св. Юра)
Hierarchical Divine Liturgy and the Rite of Episcopal Ordination of Father Borys Gudziak (St. George Cathedral)

08/26 – Гостина для запрошених гостей у готелю «Супутник»
Reception following Ordination for invited guests at Suputnyk Hotel

08/26 – Чин посвячення Колегіуму УКУ і концерт на подвір'ї Колегіуму
The Rite of Blessing of the new UCU campus (Stryisky Park) and concert in front of the new Collegium

08/27 – Перша Архиерейська Божественна Літургія Преосвященного Владики Бориса (Церква блаженних новомучеників УГКЦ)
 First Hierarchical Divine Liturgy celebrated by His Excellency Most Rev. Borys Gudziak (Church of the Blessed Martyrs of the Ukrainian Greek Catholic Church)

08/27 – Зустріч з Олегом Березюком, директором департаменту “Адміністрація Львівського голови”
 Meeting with Oleh Bereziuk, Director of the L’viv Mayor’s Administration Department

08/31 – Зустріч з головним лікарем лікарні № 8 В. Обаранцем і з начальником Управління охорони здоров’я м. Львова В. Зубом
 Meeting with Head Doctor of L’viv Hospital #8, and Dr. V. Zub, Head of the L’viv Health Department

08/31 – Прес-конференція про співпрацю СУА з лікарнею №8, про фундування кабінету телемедицини і телекомунікації у лікарні із спадку св. п. Почесної членки СУА Марусі Бек і про співпрацю СУА з лікарями з лікарні Шрайнерс у Бостоні
 Press conference on the UNWLA’s cooperation with L’viv hospital #8, including the UNWLA’s sponsorship of the Telemedicine/Telecommunication Learning Center at the hospital with the funds bequeathed by Honorary UNWLA Member Maria Beck and the UNWLA’s partnership with the doctors from Shriners Hospital in Boston, MA

09/03 – Архиерейська Божественна Літургія Преосвященного владыки Бориса з нагоди початку навчального року УКУ і з нагоди урочистого відкриття нової навчально-наукової програми «Лекторій СУА з жіночих студій» (кампус Хуторівки УКУ). Урочисте відкриття. Інавгураційна лекція, виголошена д-ром Мартою Богачевською-Хом’як. Фуршет і зустріч з головою СУУ Лілією Григорович та студентами
 Hierarchical Divine Liturgy celebrated by His Excellency Most Rev. Borys Gudziak on the occasion of the new academic year at the UCU and the launch of the new academic program *UNWLA Women's Studies Lectureship* (UCU Khutorivka campus). Lectureship inauguration. Opening lecture by Dr. Martha Bohachevsky-Chomiak. Reception and meeting with the President of *Soyuz Ukrainok* of Ukraine Lilia Hryhorovych and with the students

09/04 – Поїздка до інтернату для неповносправних хлопців у Роздолі. Зустріч із директором інтернату
 Visit to the boarding school for disabled boys in Rozdil and meeting with the school’s director

09/04 – Зустріч з членами Союзу Українок України відділу Львівщини
 Meeting with the members of the L’viv Regional Council of *Soyuz Ukrainok* of Ukraine

Привітальне слово голови СУА Маріяни Заяць,
виголошене під час відкриття Лекторію СУА з жіночих студій в УКУ
3 вересня 2012 року

Високопреосвященний Владико!
Всечесніші Отці!
Вельмишановні Члени Ректорату!
Достойна спільнота Університету!
Шановні Гості!

Слава Ісусу Христу!

Дозвольте мені з радістю і гордістю привітати Вас з днем ВІДКРИТТЯ ЛЕКТОРІЮ Союзу Українок Америки З ЖІНОЧИХ СТУДІЙ при Українському Католицькому Університеті!

Протягом 87-річної діяльності Союз Українок Америки постійно приділяв особливу увагу освіті. Прошу пригадати собі, що метою Союзу Українок України, заснованого Міленою Рудницькою в 1921 році (на принципах якого засновано СУА), – було поширення освіти. Про це свідчать діючі світлички СУА, наш широко розвинений стипендійний фонд, наші нагороди ім. Ковалевих та наші видання книжок, авторами яких є жінки, або на теми, котрі висвітлюють жіночі справи.

Ми надалі твердо віримо, що освіта є *ключовою для сучасної життєздатної України, а особливо для молодих жінок, які розвивають самовпевненість, віру в себе і знаходять відповідні ролі в професійній та родинній сфері.*

Сьогодні Союз Українок України активно поширює ідею, що духовність і християнська етика (які були розтоптані за десятиліття комунізму) повинні відродитися і що виховання національно свідомого громадянства незалежної України, котре буде здорове як тілом, так і духом, є необхідним. Союз Українок Америки з переконанням підтримує цей принцип.

І тому резолюція, яка була прийнята на ХХІХ Конвенції СУА, твердить: “Союз Українок Америки зобов’язався вивчити можливість створення дарчого фонду СУА для впровадження посади лектора з жіночих студій в УКУ (Українському Католицькому Університеті) у Львові – одинокому приватному і самостійному університеті в сучасній Україні.” А на річному засіданні Головної Управи СУА в жовтні 2011 р. відбувся панель на тему: “Жіночі студії”, котрий підтвердив важливість таких університетських студій в сучасній Україні. Наступного дня відбулося голосування, на якому тривалий фонд жіночих/гендерних студій був з ентузіазмом прийнятий! На цьому ж засіданні були запрошені до дискусії чотири експерти із гендерних досліджень: доктор Мар’яна Рубчак, професор Університету Вальпараїсо (штат Індіана), доктор Марта Кічоровська-Кебало з Університету міста Нью Йорк (CUNY), Оксана Кісь, кандидат історичних наук, старша наукова співробітниця Інституту народознавства НАН України у Львові та докторантка Ірина Кошулап із Центрального європейського університету, що в Будапешті. *Кожна з них, з іншого погляду і з іншої перспективи, підкреслила необхідність навчальних програм, які б заохочували молодих українців критично оцінювати гендерні норми і стереотипи, поширені в Україні. Тільки освіта здатна пропонувати молодим людям альтернативні моделі самореалізації.*

В 1927 р. Олена Кисілевська, відома журналістка, літератор, активістка в жіночому русі, сенаторка до Польського парламенту окреслила програму підвищення рівня знань і національного виховання української жінки і пов’язувала цей процес із Союзом Українок – бо де є жіночі гуртки, там – цитую – «підноситься рівень освіти жіноцтва, там культурнішає, здоровіє і багатіє родина, свідомість національна росте й поширюється» – кінець цитати.

Членство Союзу Українок Америки, тобто українські жінки Америки мають можливість підтримати українських жінок України. СУА має можливість зі співпрацею з УКУ продовжувати справу наших численних попередниць, які розуміли потенціал та вагу об’єднання українських жінок навколо однієї мети – мети, яка, словами Мілени Рудницької, ідеолога українського жіночого руху Західної України, полягає у тому, щоб залишатися відданими «внутрішній правді». Термін Мілени Рудницької «**внутрішня правда**» для нас у теперішнім часі означає, що навчання в етичній і високо моральній довідці поволи, але прогресивно приготує суспільство до більшого шанування ролі жінки, а ця пошана змінить на краще спосіб життя – індивідуальне, родинне і громадське.

Високопреосвященний Владико! Нам відомо, що все Ваше свідоме життя було пов’язане з найстаршою і найбільшою жіночою організацією Америки, тобто зі Союзом Українок Америки.

Адже Ваша мама, пані Ярослава Гудзяк – активна союзниця, довголітня голова 68-го Відділу Союзу Українок Америки в Сиракюзах. Ваше розуміння нашої праці і нашої місії, ми певні, є підставою Вашої підтримки цього почину. Ми, членки Союзу Українок Америки з гордістю пишаємося Вашими успіхами і дякуємо за Вашу підтримку.

Дякую Марті Коломаєць, директорів програм та зв'язку Української Католицької наукової Фундації, яка запропонувала лекційний формат, яка представила і пояснила на нашій ХХІХ Конвенції пропозицію нашим делегатам. Дякую, Марто, за Твої поради і підтримку на кожному кроці по дорозі до завершення нашого проєкту сьогодні.

Дякую Олесеві Кузьмі, директорів Фундації, який завжди має добре слово і теплу усмішку для мене і який від першої дискусії про лекторій підтримував цю нашу ціль.

Дякую професору Оксані Кісь, яка з ентузіазмом приготувала плян на будучі курси і детальний бюджет. Її ентузіазм і справжній досвід у цій галузі дали нам впевненість рухатися вперед і переконання, що УКУ програма буде позитивною і увінчається великим успіхом.

Ми вітаємо Вас, декане Скочилисе, і задалегідь дякуємо за Ваше розуміння візії СУА і з задоволенням будемо очікувати Ваших важливих порад.

Професор Олена Джеджора, яка до нас загостила в Нью Йорку і була першою зв'язковою між УКУ і нашим Дорадчим комітетом та в майбутньому буде співпрацювати з нами.

І, звичайно, члени вище згаданого Дорадчого комітету, який складається з провідних фахівців з жіночих/гендерних студій, до якого належать: професор Марта Богачевська Хом'як, д-р Мар'яна Рубчак, доктор Марта Кічоровська-Кебало, професор Оксана Кісь, докторантка Ірина Кошулап, я і Софія Геврик. Ми дякуємо їм всім за закладання фундаменту для цієї академічної амбітної програми.

Я хотіла б особливо подякувати професорові Марті Богачевській Хом'як, яка є відомою фігурою в українському академічному світі, особливо в дослідженні руху українських жінок, за її згоду, щоб представити першу лекцію тривалого фонду СУА. Крім того, як колишній член Екзекутиви СУА, вона добре розуміє і оцінює організаційний шлях, який ми здійснили до завершення проєкту сьогодні. Крім того, д-р Хом'як написала статтю про потребу таких студій в листопадовому числі 2011 р. журналу «Наше життя» та була першим донором тривалого фонду! Спасибі, професор Хом'як.

Що стосується наших жертводавців і збору коштів, ми радіємо, що існують жертвенні люди в діяспорі, котрі розуміють і оцінюють нашу працю і допомагають нам. Окрути і відділи СУА є фундаментом нашої організації, тільки разом з ними, з їхнім довір'ям і підтримкою ми зможемо іти вперед і брати на себе такі важливі і поважні проєкти.

Софія Геврик, заступниця голови СУА, Оксана Фаріон, член Головної Управи СУА і я надзвичайно горді представляти нашу організацію сьогодні – організацію, яка єднає генерації і імміграції українських жінок в Америці, організацію, яка в цих сучасних часах через освіту єднається з молодими жінками в Україні зі щирим бажанням поліпшити їхнє майбутнє, дати їм ширшу можливість більш впевнено проявити себе як особистість і знайти своє місце з більшою певністю як у професійній кар'єрі, так і в сімейному житті.

Дякую за увагу! Дякую за співпрацю!

08. 25. 2012. Львів, Площа Ринок.
Зліва: Я. Рубель, М. Заяць, С. Геврик, О. Фединак,
Р. Заяць, М. Коломаець.

У Львівській лікарні №8 біля меморіальної дошки
ім. Марусі Бек.

08. 31. 2012. Зустріч з лікарями Восьмої лікарні м. Львова.

09. 03. 2012.
Зліва: М. Заяць, Л. Григорович,
С. Геврик.

Після відкриття Лекторію жіночих
студій в УКУ.

Зліва: О. Джеджора, О. Кісь,
д-р М. Богачевська Хом'як, М. Заяць,
Препосвященний владика Борис,
С. Геврик, О. Фаріон.

Привітальне слово
під час відкриття
Лекторію жіночих
студій в УКУ
виголошує голова СУА
М. Заяць.

ДУМА УКРАЇНИ – ЖІНОЧОГО РОДУ

*Інавгураційна лекція під час відкриття Лекторію жіночих студій в Українському
Католицькому Університеті у Львові (скорочено)*

Відкриваємо лекторій з предмету, який для багатьох, навіть із тут присутніх, не існує. І справді немає ані гендерних, ані жіночих студій самих по собі... Наука є людським витвором і абсолютної правди в науці годі знайти. Навіть т.зв. «точні науки» вже не можуть дати нам незаперечних фактів і їхні практиканти навчилися жити з правдоподібностями та ймовірностями.

[...] Отже, коли намагаємось включити якесь досі не просліджене поняття, чи досі не вивчених одиниць чи груп в інтелектуальний простір, приходиться оправдувати вибір теми.

[...] Досі нерозв'язаним залишається відношення людини до спільноти, як і саме поняття спільноти і прав спільноти *віз а ві* людини. Тисячоліттями люди намагаються пізнати себе, зрозуміти, як жити і як вдало передати свій досвід. Зазвичай людина отожднюється з чоловічою статтю. Лиш час до часу, наче швидко минаюча блискавка, хтось (за словами дружини одного із укладачів американської Декларації Незалежності) промовить: «Не забувайте жінок». І справді, жіночі голоси слабо чути серед громозвоних історичних потоків. Жінка – це перше інакше, перше “друге” для чоловіків. А що чоловіки перші писали, тож і записана жінка, як другий тип людини, а другого, як інакшого, легко перетворити на другорядного. Так і прийнято, помимо того, що *особа, людина* і навіть *батьківщина* – це поняття в українській мові жіночого роду. Як у решті світу, так і в Україні, жінка мусіла в додатку до всіх інших прав виборювати права рівноправності і голосу у власній громаді і у власній сім'ї.

[...] Україну часто представляють в жіночому роді, звичайно в романтично-патріотичному ракурсі. Романтика романтикою, але таки є різниця подібності між Україною і жінками. Ані Україна, ані жінки не були особливим об'єктом науки, хоч і одні, і другі, тобто і українці, і жінки існували і знали, що вони існують незалежно від того, чи хтось їх визнав, чи ні. І Україна і жінки в світі намагаються ще себе дефінувати – хоч і одних і других частіше окреслюють інші, а не вони самі...

[...] Друга спільна проблема жінок та України – це наголос на поодинокій, небува-

лий героїзм, – чим більше відчайдушний, тим кращий. Мертвих героїв обожнюють, а щоденною працею нехтують. Небуденних жінок оспівують, а тих, хто намагається внести свій особистий вклад у загальні справи, відштовхують... Хтось купить нам квіти і скаже, що це наш День, і ми раді визнанням.

Третя подібність між жінками і Україною – це те, що інтелектуальний примітивізм легко проникає у теми, котрі цікавлять ширшу публику, але які не попадали під прискіпливі погляди науковців. Це особливо яскраво проявляється у жіночій чи пак гендерній тематиці.

[...] Жіночого питання як такого немає – є громадські, родинні, особисті обставини, які суттєво впливають на життя груп і одиниць. А що громада такі проблеми часто відсувала на другу чергу, – їда, діти, хата падали на жінок. Жінки, як решта людей, хотіли більше. Хотіли бути людьми – не тільки роботями, що дбають про тіла і хату, а такими, що знають правдиву мету людської душі, тими, що цінують не лиш добробут, а в першій мірі і добро. Це не жіноче питання. Це суттєве питання нашого життя, що порушується у всіх варіантах [...] **Як зорганізувати життя, щоб повсякдення не знищило Богом даної душі?** Від того, як мільйони вив'язуються з того особистого завдання, залежить доля краю. Не церква, не держава, не школа, навіть не закон запевняють остаточного розуміння вдалого життєвого рішення того засадничого питання – вміння розуміти, в чому справді полягає добре життя. Зрозуміння, що в тебе є совість і за себе відповідатимеш Ти, тільки Ти. А без того зрозуміння ніяка громада не зможе створити собі держави, що здолала б забезпечити добре і повне життя загалу.

Вивчення історії жіночих рухів і життя жінок навчило нас, що варто звертати увагу не тільки на великі історичні події, але і на повсякденні. Такі дослідження яскраво висвітлюють проблему розуміти співвідношення не тільки між суспільними класами, але і між статями. Вивчення однієї статі не вистачає. Накопичення подібних дослідів довело до остаточного створення курсів, а згодом програм гендерних студій.

Чому гендер?

Щоб справді інтегрувати жінок в історичний та суспільний розвиток людства, треба вивчати не самих жінок, але і чоловіків та їхнє складне співвідношення в суспільстві. А що найбільш очевидними відносинами між жінками і чоловіками – це статеві, та галузь науки набрала найбільш як популярності, так і страху та відрази.

[...] Людство не обмежене до статевого помноження роду... Людські відносини не зводяться до статі, чи сексу...

[...] Так, наприкінці минулого тисячоліття ми почали вживати слово **гендер**, тобто рід, коли намагаємось прослідити багатогранні відносини між статями. *Гендер*, на відміну від слова *секс*, чи *стать*, слово наразі а-статеве. Отже, боятися слова чи поняття *гендер* зайво.

Загально прийнято, що впродовж історичного розвитку жінки становили не тільки слабшу, але й дискриміновану половину населення. В цілому світі над жінками знущались, вони не мали прав, – але не в нації, про котру в даний час йде мова. Там жінка завжди цінувалась...

Намагаємось вірити, що уникнути примітивізму можна з допомогою освіти і що освіта сприятиме покращанню життя всіх людей. Гендерні студії – це ще один карб у тому далековиді, крізь який ми намагаємось пізнати весь наш простір... ще одне намагання людства зрозуміти себе краще.

Двадцять років тому появилась в Україні моя «Дума України Жіночого Роду», у котрій я намагалась з'ясувати чинники, що допомогли – помимо всіх страхіть в історії України – вижити поняттю українства. Вивчаючи історію жінок України, результатом чого була книжка «А все ж таки феміністки» (в українському варіанті «Білим по Білому: Жінки в громадському житті України»), я побачила, що Україна, в яскравій відміні від Росії, витворила поняття ширшої спільноти поза державою... Я писала: «Зрозумівши історію жіночих рухів в Україні, зрозуміємо правдиву історію цієї країни і її народу ... мешканці того краю краще знають, що їм робити, аби повторювались тільки світлі події минулого, а не сумні стрінки історії». Виглядає, що тої історії таки не вивчили.

Отже, треба точніше вивчити проблематику цілої української громади і вміти її окреслити і передати. Народ не глина, що її треба місити і бувають люди, що знають, чого хочуть, чого треба. Дехто називає це націотворення, хоч не в нації суть, а в людях, що

живуть в межах країни. Тут знову, як і з «жіночим питанням», виринає проблема не лексики, а значення: не гасла, а відчуття людських потреб і інтересів, пізнати ближнього.

[...] Наука може сприяти тому напрямку, але може його нівечити. Гендерний підхід – це ще одне намагання гуманізувати науку, повертати людину у центр вивчення нашого життя. У своїй формі це описовий, не приписовий предмет, наука, котра вивчає способи людського життя, а не намагається контролювати його. (Не забуваймо, що Христос проповідував не заповідями, а притчами.)

В Україні вже існують гендерні центри, навіть сформувався кілька підходів до тематики. Для декого наша тематика вже очевидна. Але ще немає зрозуміння потреби, як і співпраці науковців в тій галузі, так і зацікавлення ширшого кола людей в університетах та поза ними.

[...] На фоні великих подій у світі і Україні відкриття лекторію з жіночих студій в Українському Католицькому Університеті у Львові може виглядати маловажним, як маловажною виглядає Україна тим, хто її не розуміє і не оцінює. Дай Боже, щоб цей лекторій, побудований власними руками з допомогою Союзу Українок Сполучених Штатів поглибив розуміння евангелієвського (Евангеліє Івана, 8:32) “пізнайте правду, а правда визволить вас”. Коли Кирило-Мефодіївці двісті років тому ужили цей вислів за своє мотто, ніхто з них не міг собі уявити сучасного розвитку України і не прийшло їм на гадку згадати жінок. Мені за останні двадцять років пощастило бачити розвиток тематики, котра ледь-ледь кого цікавила, коли я почала нею займатись. Дай Боже, щоб наші внучки і внуки вже могли розуміти і охопити оту правду краще, як нам вдається її представити.

Це станеться з допомогою вашої праці, за яку я вам усім вдячна.

НАРОДНА МУДРІСТЬ

Будеш з книгою дружити – буде легше в світі жити.

Мовчить, а розуму навчить.

Дім без книги – день без сонця.

Де розумом не дійду, то в книжці знайду.

Золото добувають із землі, а знання – з книжок.

Книга – твій друг, без неї, як без рук.

Книга в щасті прикрашає, а в нещасті утішає.

Читай змолоду – пригодиться на старість.

Що книга, то розум.

Розум без книги, що птах без крил.

«ВІЗЬМИ І ЗРОБИ»

“Візьми і зроби” – гасло, яке бачимо в багатьох місцях на території Українського Католицького Університету. Це два дієслова, що немов би і багато нам не кажуть, але, коли подумати і проаналізувати, знаходимо в них велику мудрість виховного характеру. Можна взяти і вивчити матеріал на дуже добру оцінку, можна зробити якесь добре діло, а найважливіше буде, коли людина, не чекаючи ніякого наказу, бере ініціативу в свої руки.

Це гасло також відноситься і до нас, Головної Управи СУА. Ми взяли і задумали, попрацювали і зробили велике діло, бо дня 3 вересня 2012 року відбулося урочисте відкриття нової навчальної наукової програми «Лекторій СУА з жіночих студій» в Українському Католицькому Університеті у Львові.

Архиерейська Божественна Літургія. Преосвященний владика Борис (Гудзяк) в оточенні десяткох священників, двох дияконів, лине набожний церковний спів у шцерть заповнений каплиці студентами і достойними гостями. Це все сприяло піднесенню надзвичайно святкового настрою, відчуття важливої і величної події. Владика – радісний, усміхнений говорить, поучає, благословить. Звучать многолітствія для добродіїв, а перше з них на адресу СУА.

В конференцзалі проходить урочиста академія. Слово привіту виголошує наша голова Маріянна Заяць. Прелегентку д-р Марту Богачевську-Хомяк представляє декан гуманітарного факультету УКУ Ігор Скочиляс. Доктор Хомяк виголошує інавгураційну лекцію “Дума України – жіночого роду”. Сам заголовок свідчить, що лекція буде надзвичайно цікавою. Філософський вступ, а тоді наукова

праця на тему жіночої долі.

В залі тиша, усі зачаровано слухають. Звучить незвичайна фраза: **“Як зорганізувати життя, щоб повсякдення не знищило Богом даної душі”**. Цю фразу і вживає Владика Борис у своєму подячному слові, щиро дякуючи СУА за цей благородний і такий потрібний почин.

Скромне елегантне прийняття. Звертаємо увагу, як владика Борис по-дружньому жартуючи, спілкується зі студентами, що обступили його широким колом. Коли ми запитали: – Владико, а що буде, як Ви поїдете звідси? Відповідає, що впевнений у своїх заступниках, які є готові виконувати усі свої складні обов’язки. «А я дальше залишаюсь ректором, це – двадцять перше століття, ера блискавичної комунікації, а літаком зможу бути тут менше, ніж за дві години».

Всюди студенти – молодь, що з’їхалася з усіх кутків України; кишить, немов у вулицю, звучать сміх і радість. Як приємно бути між ними! Аж самій здається, що стала молодшою. Університетська територія упорядкована, усі будинки в модерному стилі, чепурні доріжки провадять до будівель і лучать їх один з другим. Маємо враження, що тут є добрий господар.

Але, як і все інше в житті людини, все, що добре, триває коротко – треба з тяжким серцем від’їжджати і повертати домів.

Тих кілька днів залишають в душі людини почуття великого задоволення, бо Союз Українок Америки здійснив велике діло: ми «ВЗЯЛИ І ЗРОБИЛИ».

Оксана Фаріон,
Почесна членка СУА.

UNWLA ENDOWMENT FUND for
WOMEN'S/GENDER STUDIES

ТРИВАЛИЙ ФОНД СУА
ЖІНОЧИХ/ГЕНДЕРНИХ СТУДІЙ

1,200 дол. – Округа Нью Йорк
1,000 дол. – д-р Богдан і Богданна Худьо
500 дол. – Olga Kwasnychka
250 дол. – д-р Юрій і Таня Кузич
– Софія Геврик

200 дол. – В пам'ять Мамаї, бл. п. Ольги
Павлів, через 56 Відділ склала
Анна Павлів-Маріяні.
– Христина Самійленко
25 дол. – Patricia Ann Мур

Our sincere thanks to our contributors. Жертводавцям щиро дякуємо!

TO CONTRIBUTE TO THIS EFFORT, PLEASE MAKE YOUR CHECK PAYABLE TO "UNWLA" with the notation reading "UNWLA Endowment Fund at UCU" AND MAIL DIRECTLY TO UNWLA HEADQUARTERS 203 SECOND AVE, NY, NY 10003

«Пізнайте правду і правда визволить вас»

ЛЬВІВ, Україна – «Це дуже відповідальний момент для нашого Університету. Для нас питання жінок завжди були важливими», – сказав новий єпископ УГКЦ, владика Борис Гудзяк, ректор Українського Католицького університету у Львові в понеділок, 3-го вересня, під час відкриття Лекторію з жіночих студій, спонсорованого Союзом Українок Америки.

Перший день 2012-13 навчального року почався з Архиєрейської Літургії, яку правив владика Борис та вісім інших священників, котрі працюють в Університеті. Каплиця була переповнена гостями та студентами, і всіх учасників дійства вітали молоді голоси студентського хору. Владика вділив особливого благословення новій програмі з жіночих студій і тепло привітав голову СУА Маріянну Заяць з уродинами.

Лекторій, який фінансуватиметься з тривалого фонду (100 тис. доларів), створеного СУА минулого року, сподіваємося, принесе українським жінкам дух просвітництва та відкриє перед ними нові перспективи. Проте він націлений не лише на освіту жінок, а й на поширення розуміння серед чоловіків ролі жіноцтва в сучасному суспільстві. Фонд СУА забезпечить щорічне функціонування лекторію з жіночих студій в Українському Католицькому університеті – єдиному приватному та незалежному університеті в Україні. Раніше цей іноваційний освітній крок Владика Гудзяк прокоментував так: «гендерні аспекти (...) потребують спокійного дослідження, що допроваджуватиме до цілющого дотику, до розуміння і співчуття, до супроводу і такої гармонії співпраці людей, яка є необхідна для здорового суспільства.»

Упродовж 87 років свого існування СУА вкладав чимало зусиль в освіту. 2011 року делегати 29-ої Конвенції СУА підтвердили пріоритет освіти для своєї організації, заснувавши тривалий фонд з жіночих студій. Підтримка освіти була важливою для цієї жіночої організації від початку її існування, коли 1921 року її засновниця (в Україні) Мілена Рудницька ствердила, що для жінок дуже важливо «залишатися вірними внутрішній правді».

«Освіта є ключовою для сучасної України, і зокрема для молодих жінок, які розвивають впевненість у своїх силах, віру в себе і які хочуть знайти собі місце в суспільстві – як в професійному, так і в сімейному житті», зау-

важила голова СУА Маріянна Заяць, яка прибула до Львова на відкриття програми разом зі своєю заступницею для справ культури Софією Геврик. Присутніми на відкритті були також члени Головної Управи СУА Оксана Фаріон та Рената Заяць.

«Відкриття жіночих студій в УКУ – це можливість для мене і для тебе взяти участь в іноваційному проєкті, долучитись до найдавнішої організації українських жінок в діаспорі Америки і зробити вклад у майбутнє українських жінок. Ми, студенти, сподіваємося, що співпраця між СУА та УКУ – це нова освітня платформа, яка є актуальною та перспективною для нашої держави», висловила свою думку студентка четвертого курсу Богдана Русак, котра вивчає загальну та соціальну педагогіку.

Лекції з жіночих студій, що відбуватимуться щотижня упродовж 2012-13 навчального року, матимуть широку тематику: історія жіночого руху, зв'язки між фемінізмом та націоналізмом в минулі сторіччя, сучасні проблеми праці жінок в Україні, соціально-демографічна ситуація в країні та її політичні наслідки, проблема торгівлі людьми, а також економічне становище та проблеми жінок, що виїхали на заробітки в Західну Європу, аби допомогти своїм родинам вижити в скрутні часи. Підставовим для цього лекторію є переконання в тому, що вивчення та розуміння минулого українського жіноцтва допоможе сучасним жінкам в Україні впевненіше та передбачливіше формувати своє майбутнє.

Лекції читатимуть українські, європейські та американські фахівці з цих питань. Програму лекторію розробила історик й етнограф Оксана Кісь, котра провела 2011-2012 навчальний рік в Колумбійському університеті як стипендіят програми Фулбрайта. Їй також вдалося здобути грант від американського Книжкового та журнального проєкту Жіночої мережі Схід-Захід для облаштування бібліотеки з жіночих студій в УКУ. Керівник відділу міжнародних академічних зв'язків УКУ Олена Джеджора координувала перемовини між Університетом та СУА, а 3-го вересня вона провела саме урочисте відкриття програми.

Гендерні студії в Україні – це нова і важлива сфера зацікавлень у науковому просторі. На Заході поняття “гендер” розуміють як “співвідношення людей різної статі”; сьогодні воно є не лише важливою темою для вивчен-

ня та дослідження, а й джерелом для відкриття нових пізнавальних перспектив у гуманітарному контексті. Відбулось переосмислення проблеми взаємних стосунків між чоловіком та жінкою — внаслідок цього і виникла потреба розуміння зміни соціального становища жінки в суспільстві, пояснила студентка четвертого курсу кафедри історії Іванна Захаревич, яку зацікавила програма з жіночих студій.

3-го вересня пообіді відбулася інавгураційна лекція, яку прочитала доктор Марта Богачевська-Хом'як, професор історії зі Сполучених Штатів та фахівець з жіночого руху в Україні, який вона докладно описала в монографіях «А все ж таки, феміністки» (англійською *Feminists Despite Themselves*) та «Білим по білому: Жінки в громадському житті України, 1884-1939». Професор Богачевська-Хом'як також буде координатором програми лекторію. У цікавій лекції, на яку зібрався повний зал слухачів, вона проаналізувала подібності між Україною та жінками. «Україну часто представляють в жіночому роді, звичайно в романтично-патріотичному ракурсі. Романтика романтична, але таки є розючі подібності між Україною і жінками.»

«Ані Україна, ані жінки не були особливим об'єктом науки, хоч і одні, і другі, тобто і українці, і жінки існували, і знали, що вони існують, незалежно від того, чи хтось їх визнавав чи ні. І Україна, і жінки в світі намагались ще себе дефініювати», пояснила науковець зі Сполучених Штатів, котра чимало років пропрацювала в Україні директором програми Фулбрайта у Києві. «Тому часами українознавча тематика легко зводиться до спрощених узагальнень, а то і навіть до ідеологічних гасел.»

Професор Богачевська-Хом'як зауважила, що «друга спільна проблема жінок та України — це наголос на поодинокий, небувалий героїзм — чим більш відчайдушний, тим краще. Мертвих героїв обожають, а щоденною працею нехтують. Небуденних жінок оспівують, а тих, хто намагається внести свій особистий вклад в загальні справи, відштовхують. Хтось згадає про живучість українського гопака, і ми щасливі. Хтось купить нам квіти і скаже, що це наш День, і ми раді визнанням.»

«Третя подібність між жінками і Україною, це те, що інтелектуальний примітивізм легко проникає у теми, котрі цікавлять ширшу публіку, але які не попадали під прискіпливі оглядини науковців. Це особливо яскраво про-

являється у жіночій чи то пак гендерній тематиці. На спільноту жінок ще навіть сьогодні дивимось з легким презирством і з домішкою поблажливості — щось гейби як на підлітка, що забрів в дорогий готель і не знає на котру ногу стати», розповіла присутнім на відкритті лекторію пані професор.

В Українському Католицькому Університеті навчається та працює багато жінок: за університетською статистикою жінки становлять 75 відсотків студентів гуманітарного факультету і понад 52 відсотки викладацького складу.

Цьому вищому навчальному закладу належить першість багато в чому: до прикладу, університет пишається тим, що через тисячу років існування християнства в Україні він став першим університетом, де жінки можуть вивчати богослов'я й отримувати дипломи з цієї дисципліни.

А тепер програма з жіночих студій в університеті прокладатиме нові стежки в освіті для жінок, що прагнуть бути лідерами в 21-му столітті.

«Я переконаний, що ми вже давно живимо тому, що українська жінка є остоею української родини, парафії, громади... без яких наше суспільство було би у дуже печальному положенні», — зауважив владика Борис.

Серед присутніх на відкритті програми жіночих студій були і жінки, і чоловіки — студенти, викладачі й адміністрація УКУ та гості. Декан гуманітарного факультету Ігор Скочилас привітав появу цієї нової дисципліни в УКУ, а заступник ректора Мирослав Маринович висловив свою підтримку жіночих студій під час загальної дискусії.

Слухачів інавгураційної лекції також привітала голова Союзу Українок України (СУУ) Лілія Григорович, котра спеціально прилетіла з Києва, аби стати свідком цієї історичної події. Від відділу Львівщини СУУ, який налічує приблизно 3 тисячі членок, була присутньою його голова Оля Пастушенко.

Закінчуючи свою лекцію, професор Богачевська-Хом'як побажала: «Дай Боже, щоб цей лекторій, побудований власними руками, (...) поглибив розуміння евангелієвського вірша "пізнайте правду, і правда визволить вас" (Євангеліє Івана, 8: 32)».

Марта Коломаєць,
Директор програм та зв'язків з громадськістю,
Українська Католицька Освітня Фундація.

Книга вчить, як на світі жити

Це народне прислів'я прийшло на згадку недаремно, адже місяць жовтень за традицією називаємо «місяцем книжки». З сумом константуємо намагання деяких сил в суспільстві загнати книжку «в кут», замінити її телевізією, комп'ютером. Але так, як не можна цілковито замінити живе слово мовою жестів, так книгу – телевізією чи Інтернетом. Екранізація романів відомих авторів завжди трохи «не дотягала» до висвітлення авторської думки. Недаремно в деяких екранізаціях класиків літератури режисери фільму дають слово автору голосом диктора за кадром.

Книга в історії розвитку людства має таке велике значення, що його не можна переоцінити як в науковому, пізнавальному, навчальному і, нарешті, розважальному житті суспільства та окремої людини. Споконвіку книга вчить. Книга книг – Біблія є невичерпним джерелом навчання на всі випадки життя. Варто би час від часу до неї заглянути і деяким державним можновладцям, особливо вдумливо вчитатися у «Книгу мудрості», в якій даються вказівки та поради, як царі та князі повинні поводитися в житті. Біблія в епоху романтизму була настільною книгою творчої інтелігенції, на якій була збудована концепція справедливого суспільства.

Книга дала змогу українському народові, якого його поневолювачі намагалися викреслити з політичної карти, заманіфестувати себе в Європі. Називається вона «Книга буття українського народу». Написана Миколою Костомаровим, як основний програмний документ Кирило-Мефодіївського братства, створеного українською патріотичною інтелігенцією. Не дивно, що Москва так жорстоко розправилася з її членами, особливо позначалася над Тарасом Шевченком, засланим в солдати з забороною писати й малювати.

В українців книга завжди була в пошані. Згадаймо давні селянські хатини, де часто на столі можна було побачити Шевченкового «Кобзаря», а на стіні його портрет поруч з портретом Івана Франка, прикрашені вишиваними рушниками. В домах української інтелігенції якщо не було бібліотеки, то хоча б книжкова полицка прикрашала вітальню. Створені в час між двома світовими війнами бібліотеки «Просвіти» не мали нестатку в читачах. На згадку приходять і ті часи, коли в окупованій більшовиками Україні доводилось прикласти багато зусиль, щоб за декілька

разів більшу ціну придбати добру українську книжку, що виходили так рідко і невеликим тиражем. А російськомовними книжками були забиті полиці книгарень, як і творами «прогресивних» зарубіжних письменників та класиків світової літератури теж перекладені російською. До речі, у книговидавництві в сучасній Україні великих змін не відбулося. Російська бульварна література заповнила книжковий ринок.

В Новому Завіті читаємо, як Христос картав деяких своїх учнів, що не пускали до Нього дітей, вважаючи, що діточий гамір перешкоджає Спасителеві займатися важливими справами. А хіба ми не уподібнюємось до тих «добродійців», коли задля власного спокою даємо своїй дитині годинами дивитись телевізію. Або, коли дорослим, чи то батькові, чи матері, чи бабусі, самому хочеться насолодитись телевізією, розлігшись на канапі, купуємо дитині не книжечку, а комп'ютерну гру, яка абсолютно нічого доброго їй не навчить, хіба зашкодить здоров'ю та зору ваших нащадків. А ще телевізія та комп'ютер сприяють появі в дітей духовного лінивства, бо на відміну від книжки вони подають цілі сюжети вже готовими, не вимагаючи в глядача ніякого розумового зусилля.

Українська література багата творами, написаними для дітей та юнацтва. Тарас Шевченко дав почин дитячій літературі, який підхопила ціла плеяда українських поетів. Дідусь Кенира (Леонід Глібов), Марійка Підгірянка, Леся Українка та багато інших як в Україні, так і в діяспорі. А як багато творчого часу віддав дитячій літературі Іван Франко! Згадаймо лише збірку казок «Коли ще звірі говорили» та неповторного «Лиса Микиту» та його вірш:

*Книга – морська глибина,
Хто в ній пірне аж до дна,
Той, хоч і труду мав досить,
Дивнії перли виносить.*

Потяг до книжки починається з дитинства. Не опустім його, нехай він залишиться в наших дітях на все життя. Добра книжка принесе добро і дітям, і вам.

Згадаймо, як успішно в наших відділах СУА колись діяли гуртки книголюбів. А скільки відділів можуть похвалитися цим тепер? Не залишаймося байдужими до книжки протягом року, але в місяці жовтні, місяці книжки є добра нагода створити турток книголюбів у вашому відділі СУА, збагатити свою бібліотечку новими виданнями, особливо українськими, які так потребують вашої уваги та підтримки. Не забуваймо і про наших дітей та внуків, знайдімо місце на полицках і для дитячої літератури.

Лідія Служ, редактор.

The Rio+20 UN Conference on Sustainable Development

by Iryna Kurowyckyj

As the co-chairs of CoNGO Committee on Sustainable Development in New York, both Dr. Anne Braudis from Maryknoll Sisters and Iryna Kurowyckyj, main representative for ICW-CIF, along with other members of our committee, attended the Rio+20 Conference, which was hosted in Brazil from June 14 to June 24, 2012.

The Rio+20 Conference was a 20-year follow-up to the historic 1992 UN Conference on Environment and Development. Rio was approved by UN General Assembly Resolution A/RES/64/236/ on December 24, 2009. Two primary themes were agreed upon by member states:

1. Green Economy
2. Institutional Framework to Sustainable Development

Rio+20, convened to assess the status of these matters, drew participation from 191 governments (including 79 Heads of State) and some 10,000 interest groups, represented by more than 30,000 NGO delegates, activists, and others who attended various meetings and events. Many of the world's largest companies participated, making some promising announcements.

The official opening remarks were offered by Ban Ki-moon, UN Secretary General. Welcoming attendees, the Secretary General observed: "We are now in sight of an historic agreement. Let us not waste this opportunity. The world is watching to see if words will translate into action, as we know they must. Rio+20 is not an end, but a beginning."

Rio+20's outcome document, entitled "The Future We Want," was informally agreed upon by member states on June 19th, after intensive informal negotiations. It was officially endorsed and adopted by Heads of State at the conclusion of Rio+20 on June 22nd.

The negotiated text focuses on a wide range of areas and topics aimed at fostering and implementing sustainable development at all levels. The document launches a process to establish Sustainable Development Goals (SDGs), details the role of a green economy, strengthens the position of the UN Environment Programme (UNEP), promotes corporate sustainability reporting measures, tackles the limits of Gross Domestic Product (GDP) to measure growth and development, adopts a framework for addressing

sustainable consumption and production, and addresses financing for sustainable development. It also focuses on improving gender equality, recognizes the importance of voluntary commitments, and stresses the need to engage civil society and to incorporate science into policy.

The conference outcome document generated much excitement. Although not perfect, it reaffirmed and built on the 1992 Rio Agreement. Among the additions proposed in the outcome document were points of agreement on peace and global GDP, indigenous people's rights, cultural diversity, and women's mental and physical health. The work of NGOs and civil society was acknowledged. Recommendations concerning harmony with nature made it into the new document, along with recommendations for improving sustainable development and infrastructure. The new document supports the UN environment program, which is to be further developed and submitted for approval to the General Assembly in December 2012.

All agreed that fundamental changes in the way societies consume and produce are indispensable for achieving global Sustainable Development Goals. What was immediately clear, however, was that potential changes meant different things to different people. That is why the outcome document was a non-binding 49-page working paper that largely reaffirmed previous actionable plans. As Nassir Abdulaziz Al-Nasser, President of GA Rio+20, observed, "The real work commences after the conference is over, as we come together in the General Assembly to articulate concrete action on the key areas of concern."

It was very important for my colleagues and myself to attend the "Open Dialogue on the Future We Choose" panel, organized by Brazil. Because NGO representatives had the opportunity to vote on proposals, it gave us a feeling that we really had some input. The program was excellent, and many of the recommendations offered will probably be included in the new Sustainable Development Goals to become effective in 2015.

The Open Dialogue included a 3-day panel discussion that engaged Rio+20 Conference participants in a grand civil participatory process. Thirty topics were chosen and submitted to a vote by diverse groups that were to select and comment on the ten issues each considered most critical. The results were computed, tabulating the

responses of three voting groups, and included the top ten online picks of a million voters worldwide, the top ten picks of the 111 panelists participating during the panel discussions in Rio, and the top ten picks of the audience attending the conference. All thirty topics reflected diverse sectors of civil society. The top ten topics selected by voters and their recommendations are presented below—organized by the respective voting populations.

1. Sustainable Development as an Answer to the Economic and Financial Crises

Online: Promote tax reforms that encourage environmental protection and benefit the poor.

Audience: Create a tax on international financial transactions with a view to contributing to a Green Fund in charge of promoting decent jobs and clean technologies.

Panelists: Adopt shared sustainable development goals (SDGs) that will be embraced by business, civil society, and the public sector. Goals include innovative metrics, public disclosure, public awareness, and education at all levels, and problem solving from local to global level to map the pathways to achieve the goals. Five critical areas to consider: 1) empower every place in the world to ensure that every individual meets their basic needs of health, safe water, sanitation, and dignity of decent lives; 2) sustainable development energy system; 3) sustainable food supply locally and globally; 4) sustainable urban environments, including initiatives on water systems, sewage, and other smart infrastructure; 5) sustainable industry committed and required to clean up after itself. The SDGs would be met through a shared set of principles and methods that will apply for all, including taxes, financial reform, innovative financing for green development, and a shift to sustainable technologies in general.

2. Unemployment, Decent Work, and Migrations

Online: Put education at the core of the Sustainable Development Goals agenda.

Audience: Commit to a "Decent Work for All" goal by 2030, including the right to bargain collectively, unemployment reduction, elimination of precarious work, gender equality at the workplace, and promotion of green and decent jobs. Take into account the special needs of women and youth. Commit to a "Social Protection for All" goal by 2030, guaranteeing social protection at least at the level of national floors, including minimum

wages and guarantees for access to health care. Also incorporate income support for the unemployed, aged, disabled, children, and pregnant women.

Panelists: Compel national governments to respect the human rights of all migrant workers and their families, including those in Temporary Foreign Worker programs and those climate refugees who will be displaced by environmental impacts.

3. Sustainable Development for Fighting Poverty

Online: Promote global education to eradicate poverty and to achieve sustainable development.

Audience: Ensure universal health coverage to achieve sustainable development.

Panelists: Promote equitable access to information, participation, representation, and justice in local, national and global level decision-making on sustainable development. Promote grassroots innovation.

4. Economics of Sustainable Development, including Sustainable Patterns of Production and Consumption

Online: Phase out harmful subsidies and develop green tax schemes.

Audience: Include environmental damages in the Gross National Product (GNP) and complement it with measures of social development.

Panelists: Promote sustainable public procurement worldwide as a catalyst for sustainable patterns. Take into account the need for a holistic approach to sustainable development and principles for a sustainable and fair economy.

5. Forests

Online: Restore 150 million hectares of deforested and degraded lands by 2020.

Audience: Promote science, technology, innovation, and traditional knowledge in order to face forests' main challenge: how to turn them productive without destroying them.

Panelists: Zero Net Deforestation by 2020, respecting the rights and knowledge of peoples living in and from the forests as well as responding to their sustainable development needs.

6. Food and Nutrition Security

Online: Promote food systems that are sustainable and contribute to health improvement.

Audience: Develop policies to encourage sustainable production of food supplies directed to both producers and consumers.

Panelists: Eliminate misery and poverty-related malnutrition. Empower women farmers, small holder farmers, young farmers, and indigenous people. Ensure their access to land, water and seed as well as their full involvement in public decision-making regarding food production and food and nutrition security.

7. Sustainable Energy for All

Online: Take concrete steps to end fossil fuel subsidies.

Audience: Establish ambitious targets for moving towards renewable energy.

Panelists: Scale up investments and political will to ensure universal, equitable and affordable access to sustainable energy services to all by the next decade through clear strategies and actions.

8. Water

Online: Secure water supply by protecting biodiversity, ecosystems, and water sources.

Audience: Implement the right to water.

Panelists: Adopt more ambitious global policies asserting the importance of integrated water, sanitation, energy and land use planning, development, conservation and management at all scales. Take into account specific gender and cultural needs and activate full and effective participation of civil society.

9. Sustainable Cities and Innovation

Online: Promote the use of waste as a renewable energy source in urban environments.

Audience: Plan in advance for sustainability and quality of life in cities.

Panelists: Each Head of State should identify a sustainable city to develop a network for knowledge sharing and innovation. Governments should channel resources to develop people-centered sustainable cities with timed and measurable goals in a way that empowers local communities and promotes equality and accountability.

10. Oceans

Online: Avoid ocean pollution by plastics through education and community collaboration.

Audience: Launch a global agreement to save high seas marine biodiversity.

Panelists: Take immediate action to develop a global network of international marine protected areas, while fostering ecosystem based fisheries management, with special consideration for small-scale fishing interests.

Rafael ad Soler from the Ministry of External Relations in Brazil, which oversaw the Sustainable Development Dialogues, provided insight into the reasoning behind the separate sets of recommendations: "...the online debates subsidized the live discussion, which were followed by open debates with an average audience of over 1,300 people in each panel. Platform discussion, panelists' interventions, and audience debates were all part of this process, and it was felt that the three recommendations from each theme to be presented to the Heads of State and Government had to reflect this synergy."

These dialogues did not exclude opinions, but rather merged them in a manner that focused on the greatest concerns from each population by topic. They were clearly an innovative process within the UN system and left many wondering if such a process will become a staple of future UN engagement with civil society. According to Eric Anderson, Dialogues Facilitation Team member and official of the UNDP Bureau of Development Policy, the strategy for the dialogues "is a mechanism that will be further refined and potentially given a stronger, more formal role in the inter-governmental process." If the participatory action strategy employed in the dialogues becomes the UN norm, this would be the Rio Dialogues' greatest accomplishment.

But what about the dialogues' impact on the outcome of the Rio+20 Conference that was themed "The Future We Want"? Because I also serve on the Executive CoNGO Committee on Mental Health, I asked two of the panelists who were working to refine the conference report (which was to include information from the dialogue responses) to insert something on women's mental health and well-being into the section where general health was mentioned. My suggestion was not incorporated into this dialogue list. Instead, it was incorporated into paragraph 283 of the UN official document.

Other important issues addressed at the conference included the human rights of women, with a specific focus on remedies and reparations for women who have been subjected to violence, as well as on the situation of women human rights defenders. An additional panel was organized to discuss the promotion and protection of human rights in a multicultural context—through combating xenophobia, discrimination, and intolerance. Panelists had an informative exchange of views on and experiences with multiculturalism and discussed how to accommodate diverse cultures at both the national and the international levels.

The conference was very well prepared, and the volunteers did a magnificent job. The topics presented and debated were stimulating, as was the conference setting. Rio is a beautiful city.

Our delegation lived in the Monetary, in a small hotel perched on a mountain overlooking the city. Sometimes we traveled from the mountain by tram and then took a taxi, or the taxi came to pick us up all the way on the mountain. The hotel was once owned and operated by a French owner; other guests we encountered were mostly from religious groups.

At the conference I met, quite by chance, a woman from Ukraine. I had noticed her because she was wearing an embroidered Ukrainian

blouse, so I approached her. We introduced ourselves and I learned that she was Svitlana Slesarenko, Director of the NGO "Black Sea Women's Club." It was a brief encounter—she was hurrying to a panel on women's issues and I was rushing to hear Hillary Clinton speak—but we exchanged cards and promised to get in touch with one another.

My stay in Brazil was fascinating, but my most treasured memory of this journey was the magnificent sight of Cristo Redentor, the famous statue of Jesus Christ associated with Rio since it was erected on a mountaintop overlooking the city in 1931. I will keep this image in my heart and in my thoughts as long as I live.

To our new member - Welcome!

MEMBER-AT-LARGE

IRENE K. HARRIS

НАША ОБКЛАДИНКА

Таня Михайлишин-Д'Авіньйон – незалежний фотограф. Народилась в Україні, у місті Львові, але ще дитиною емігрувала до США. Здобула мистецьку освіту в Меріленд Інституті (College of Art), що в Балтиморі. Співпрацювала з бостонським видавництвом Allyn & Bacon, з Гарвардським інститутом українських студій (екологічний проєкт *Earthwatch*), з українською кіностудією ім. Довженка, з журналом *National Geographic*. У 2003-04 роках була Фулбрайтським стипендіатом. З 1964 року відбулося понад 80 персональних міжнародних фотовиставок мисткині. Її фотографії друкувалися в різних виданнях, а також вийшли окремим фотоальбомом під назвою «Просто Україна».

Таня Д'Авіньйон проживає у Бостоні та в Києві. Нещодавно у Гарварді відкрилася ще одна персональна фотовиставка мисткині.

OUR COVER ARTIST

Tania D'Avignon is an independent photographer. Born in L'viv, Ukraine, she immigrated to the United States in her childhood. She received her education at Maryland Institute (College of Art) in Baltimore, MD. Her professional experience includes projects for the Boston publishing house Allyn & Bacon, the Harvard Institute of Ukrainian Studies (ecological project *Earthwatch*), the Dovzhenko Film Studio in Ukraine, and *The National Geographic Magazine*. In 2003-04 she was the recipient of the Fulbright Scholarship. Since 1964, over 80 personal international exhibitions of the artist's work have taken place. Her photographs have been featured in various publications and came out as a separate photo book, *Prosto Ukraina (Simply Ukraine)*.

Tania D'Avignon divides her time between Boston and Kyiv. Recently, an exhibition of her photographs has opened at Harvard.

Sharing

NEWS & VIEWS...

Marianna Zajac, UNWLA President

After more than a year of discussions, presentations, planning, negotiations, fundraising, promotion, and anticipation, the day of the official opening and inaugural lecture of the UNWLA Lectureship in Women's Studies at the Ukrainian Catholic University was here at last—a road well travelled! This process culminated in the celebratory day of Monday, September 3rd, and began with a Mass served by the newly elevated Bishop Borys Gudziak and Rector of the UCU, the UNWLA's steadfast supporter since the onset of this initiative. He emphasized the necessity of such a lectureship and warmly recognized and commended the UNWLA for its commitment to education. Indeed, the UNWLA's support of education continues in the tradition of Milena Rudnytska and *Soyuz Ukrainok* of Ukraine since 1921. (Please see my greeting to attendees on p. 4) Our determination and belief that this lectureship, supported by the UNWLA endowment, is a valuable step in supplementing and broadening the education of women in Ukraine is steadfast.

The day's program unfolded to a filled lecture room. (Please see articles written by Marta Kolomayets and Oksana Farion in this issue.) During the question and answer period, Myroslav Marynovych, Vice Rector of the University, stated with irony that women's studies were really not needed in Ukraine—after all, women were always first: in the past decades, they were handed shovels first in the labor camps—to dig trenches; and today, the men of Ukraine encourage their wives to go first, to lead them while entering a building—that is, to open the doors for them. Vice Rector Marynovych made the point clearly and with a sense of humor. Following the official program, students and guests approached the UCU personnel who would be involved with the Women's Studies program asking questions, offering commentary, etc. Several women involved with the Department of Theology shared their excitement about a prospective course that would trace the lives of the women of the Old and New Testaments. The possibilities are many. Healthy discussions ensued and the academic process had begun!

The week before, Sofia Hewryk, Oksana Farion, Renata Zajac, and I participated in meetings with Drs. Savchyn, Obaranets, and Zub to come to an understanding about our ongoing participation in the development of burn care in the L'viv *oblast*, which, of course, has often been through and with Doctors Collaborating to Help Children and Drs. Fuzaylov and Driscoll of Boston. (Please see the article by Ulana Zynych on p. 20) When we explained UNWLA history and background of social welfare assistance to Ukraine, the doctors were impressed, as they were previously unaware of the scope of our work. We also made it a point to share the personal history of Mary Beck and her generosity to various organizations, emphasizing the fact that all donations made to Hospital #8 were from the fund established in her name. A plaque commemorating Ms. Beck was installed in the Telemedicine Center at Hospital #8, funded by the UNWLA. We emphasized her patriotism and our commitment to continue good work in her memory. Several new possibilities for cooperation were presented by Dr. Zub, Head of the L'viv Health Department, on which we will follow up and report in future issues of *Our Life*. As the doctors were preparing for the Second Shriners Outreach Clinic to begin at Hospital #8 on September 15th, we indicated that the UNWLA funded this extensively planned two weeks' event. Dr. Vasyl Savchyn, Director of the Pediatric Burn Care Unit at Hospital #8, gave us a tour of the unit and pointed out the improvements completed since last year. This ambitious social welfare project of the UNWLA has resulted in facility improvements and enhanced medical care as well as in the academic cooperation with the doctors from the United States.

As we celebrated our accomplishments and continued planning our future collaboration, we did so in the afterglow of Bishop Gudziak's installation, which was a highly spiritual and moving event. However, we also observed that the general population is resigned to the difficult state of affairs in Ukraine, both economic and political. The upcoming elections and the newly approved language law are seen as a *fait accompli*. The average citizen in Ukraine is only worried about the economic state of his or her family and is apathetic about the future.

We invite you to learn more about our trip to Ukraine through our photo collage. Thank you for your support in the meaningful work the UNWLA continues to do!

“Know the truth, and the truth will set you free.”

LVIV, Ukraine – “This is a very responsible moment for our University. For us, the issue of women has always been important,” said the recently ordained Bishop Borys Gudziak, Rector of the Ukrainian Catholic University in L'viv, on Monday, September 3rd, as he presided over the inauguration of a women's studies lectureship, which is funded by the Ukrainian National Women's League of America.

The first day of the 2012-13 academic year began with an Hierarchal Liturgy celebrated by Bishop Gudziak and eight priests who teach and serve at the University. The chapel was overfilled with guests and students as the student choir's young voices welcomed all participating in the Liturgy. Special blessings were extended for the new program in women's studies, and UNWLA President Marianna Zajac was warmly greeted by the Rector of the University on the occasion of her birthday.

The new lectureship, supported by a \$100,000 Endowment created by the UNWLA last year, hopes to bring a sense of discovery and enlightenment to women in Ukraine. And the goal is not only to educate women, but also to teach men about the role of women in today's society. The endowment ensures that the women's studies lectureship will continue every year at the Ukrainian Catholic University, the only private and independent university in Ukraine. Regarding this innovative step in education, Bishop Gudziak had previously stated that “[i]f we are to heal society, we must find a healthy approach that will enable understanding and compassion and will result in harmony and cooperation among people.”

Over the 87 years of its existence, the Ukrainian National Women's League of America has focused its efforts on education. In 2011, the delegates at 29th UNWLA Convention reaffirmed the organization's commitment to education by establishing such an endowment. The role of promoting education for women dates back to the early days of this women's organization, when in 1921 its founder (in Ukraine), Milena Rudnytska, said that it was essential for women to “remain faithful to the truth that lies within them.”

“Education is key for today's Ukraine, and in particular for young women who are developing self-confidence, belief in themselves and who want to find a place for themselves in society, both professionally and on the home front,” commented UNWLA President Marianna Zajac, who traveled to L'viv with UNWLA Vice President

Sofia Hewryk for the launch of this program. Oksana Farion and Renata Zajac, members of the UNWLA National Board, were also in attendance.

“The opening of women's studies at the Ukrainian Catholic University is an opportunity for me and for you to take part in an innovative project, to join the oldest organization of Ukrainian women in the diaspora of the United States, and to contribute to the future of Ukrainian women. We, the students, expect that the cooperation between the UNWLA and UCU will offer a new educational platform, one that is relevant and promising for our country,” said Bohdana Rushchak, a fourth-year UCU student, majoring in general and social pedagogy.

The lecture series, which will take place on a monthly basis throughout the 2012-13 academic year, will explore the history of the women's movement, discuss the links between feminism and nationalism over the past centuries, examine current labor issues and concerns for women in Ukraine, contemplate the socio-demographic make-up of the country and its political implications, consider the issue of human trafficking, and analyze the economic situation and the plight of women who have migrated to Western Europe to help their families survive in difficult times. The underlying premise is that by studying and understanding the Ukrainian women's past, Ukraine's women today will be able to approach and live their future with greater foresight and confidence.

The lectures will be delivered by experts on these topics from Ukraine as well as from Europe and the United States. The series was developed by Prof. Oksana Kis', a historian and ethnographer, who spent the 2011-12 academic year at Columbia University as a Fulbright Scholar. She was also able to secure significant funding from the US-based Book and Journal Project of the East-West Women's Network for a library on women's studies at UCU.

Olena Dzhedzhora from the UCU's International Academic Relations Department coordinated relations between the University and the UNWLA and served as mistress of ceremonies for the September 3rd events.

“Women's/gender studies in Ukraine are a new and important area of interest in the academic sphere. In the West, the term ‘gender’ is understood as “the relationship of people of different sexes”; today it is not only an important subject for study and research, but also a source

for the discovery of new perspectives in the humanities. A reevaluation of the issues of the mutual relationship between a man and a woman has occurred—as a result, there is a need to understand the changes in the social status of women in society,” explained Ivanna Zakharevych, a fourth-year history major at UCU, who is interested in this new program.

On that Monday afternoon, the inaugural lecture was delivered by Dr. Martha Bohachevsky-Chomiak, a U.S. professor of history and expert on the women’s movement in Ukraine, which she examined in her monographs, *Feminists Despite Themselves* (English) and *Women in Ukrainian Community Life, 1884-1939*. She will also serve as the coordinator of the Women’s Studies Lecture-ship program. In her stimulating lecture to a filled auditorium, Prof. Bohachevsky-Chomiak addressed the similarities between Ukraine and women. “Ukraine is often represented in the feminine gender, usually with romantic and patriotic flair. Now romance is romance, but there are still striking similarities between Ukraine and women.

“Neither Ukraine nor women were the particular objects of scholarly study, though the former and the latter, that is, Ukrainians and women, existed, and they knew that they existed, regardless of whether someone acknowledged them or not. And Ukraine and women are still trying to define themselves in the world,” explained the U.S. academic, who spent many years in Ukraine as the director of the Fulbright Office in Kyiv. “And so Ukrainian themes are at times easily confined to simplified generalizations, and or even to ideological slogans.”

She noted that “a second problem common to women and Ukraine is the emphasis on isolated, extraordinary heroism, the more foolhardy the better. Dead heroes are divinized, but daily work is neglected. They sing the praises of unusual women, but they discourage those who strive to make their personal contributions to the general good. When someone mentions the liveliness of the Ukrainian *hopak* dance, we are happy. When someone buys us flowers and says that this is Our Day, we’re glad for the recognition.

“A third similarity between women and Ukraine is the fact that intellectual primitivism easily penetrates themes which interest the wider public but which have not fallen under the scrupulous gaze of scholars. This occurs with particu-

lar vividness in women’s or gender studies. Even today we still look on the community of women with slight contempt and additional condescension, rather like a teenager who has ended up in an expensive hotel and doesn’t know where to go,” she told those gathered at the launch of the women’s studies program.

The Ukrainian Catholic University boasts a significant female population: 75 percent of the students in the humanities faculty are women and more than 52 percent of UCU’s teachers are women, according to the University’s statistics. This institution of higher learning can claim many firsts: it is proud of that fact that after more than 1000 years of Ukraine’s Christian history, UCU became the first university where women can study and receive degrees in theology.

And, now, the women’s studies program is a trail-blazer in education for women who are striving to be leaders in the 21st century.

“I am convinced that we have survived because the Ukrainian woman is the voice of the Ukrainian family, the parish and the community....without the Ukrainian woman, our society would be in a very sorry state,” noted Bishop Borys.

The audience at the September 3 launch included both women and men, students, UCU faculty and administration, and guests. Among them were the Dean of the Humanities Faculty, Ihor Skochylas, who welcomed this new topic of study at the Ukrainian Catholic University, as well as Myroslav Marynovych, Vice Rector, who also voiced his support during a short question-and-answer period.

Also extending greetings to the guests at the inaugural lecture was Liliya Hryhorovych, the President of the Ukrainian National Women’s League of Ukraine, who flew in from Kyiv to attend this historic event. Olya Pastushenko, President of the L’viv Regional Council, represented her 3,000 member-strong constituency.

In conclusion of her lecture, Dr. Bohachevsky-Chomiak said: “May God grant this lecture series, built with our own hands, to deepen our understanding of the Gospel verse: “Know the truth, and the truth will set you free.” (John 8:32)

Marta Kolomayets,

*Director of Programs and Communications
Ukrainian Catholic Education Foundation*

Ihor's Story

A Ukrainian Orphan Treated for Severe Burns at Shriners Hospital in Boston

by Ulana Zynych

Recently, two articles appeared in the Boston press that told a heartrending story of a young life waiting to be transformed by caring human beings: physicians, nurses, and other caregivers at Shriners Hospital in Boston. I applaud the two writers, Lindsey Anderson from AP and Lisa Hughes, WBZ-TV, who brought us this moving story.

There are three main characters and many unsung heroes in the story—members of Dr. Genadiy Fuzaylov's and Dr. Daniel Driscoll's non-profit organization, *Doctors Collaborating to Help Children* (started in 2010), and staff at Shriners Hospital where these physicians practice and do their magic.

Dr. Fuzaylov is an anesthesiologist who received his medical degree from Samarkand State Medical Institute in Uzbekistan in the former Soviet Union. This background enables him to better understand the situation in Ukraine and other Eastern European countries. He came to the United States as a refugee to continue his medical training and at that time had to depend on the goodwill of others. He never forgot it. His motto, which I came across while researching the work of this physician, is: "If you can make a difference in the life of another person, it's something big." He certainly manages to live by his motto.

Dr. Driscoll is a plastic surgeon who earned his medical degree from Brown University and completed his internship and residency at Massachusetts General Hospital, serving as Chief Resident in Plastic Surgery. He completed a Burn Reconstruction Fellowship at Shriners Hospital for Children in Boston and remains there as an integral part of a team of physicians who travel to underdeveloped countries each year to provide care to burned children in need.

This year both physicians, along with a much larger convoy of volunteers from *Doctors Collaborating to Help Children*, have gone to Lviv, Ukraine, to perform surgeries and to teach their counterparts the newest techniques related to burn surgery.

It is important to mention another organization, known for its generous support to Ukrainian pediatric burn victims. This is the Ukrainian National Women's League of America. The UNWLA initially took it upon itself to provide aid to

the pediatric Burn Care Unit in Lviv's Hospital #8. It successfully provided the unit with a number of needed items, such as an autoclave and a new surgical table. At that time we worked directly with Dr. Vasyl Savchyn, Director of the Burn Care Unit—a caring, dedicated, and talented surgeon whose love for his patients is evident in anything and everything he does.

Shortly thereafter the UNWLA was introduced to Dr. Fuzaylov, who had amassed a great deal of experience in dealing with burn centers throughout many developing countries, including Ukraine. Soon after the meeting, the UNWLA Executive Board made the decision to partner with Drs. Fuzaylov and Driscoll and their not-for-profit organization.

With their active participation, the UNWLA funded the first East European Shriners Clinic which was held in Lviv in September of 2011. The participating physicians from Shriners were able to perform much-needed surgery on selected pediatric patients and provide updated surgical information. The clinic was very successful and will be repeated, starting on September 15, 2012. Four visiting physicians and two nurses are scheduled to perform 22 surgeries and to hold a conference with 25 Ukrainian physicians in attendance.

With the help of Dr. Fuzaylov, the UNWLA was able to plan and ultimately fund a Learning/Telemedicine Center at Hospital #8. It proudly carries the name of the late Mary Beck, an UNWLA activist whose bequest provided much of the funding for the Center.

Another example of cooperation between the UNWLA and Dr. Fuzaylov resulted in a gift of approximately \$40,000 of sorely needed equipment to Hospital #8. This was the end product of the initiative of Dr. Fuzaylov. An International Rotary Club's matching grant initiated by him was obtained, to which the UNWLA contributed \$6,000, allowing this grant to come to fruition.

Drs. Driscoll and Fuzaylov have paved the way for more access for the UNWLA to Shriners Hospital in Boston. As soon as a child from Ukraine enters the hospital, and often prior to that, during the planning stages, Dr. Fuzaylov notifies the UNWLA through its President, Mariana Zajac, and the wheels of cooperation start roll-

ing. It is worth mentioning that within the last month five children from Ukraine have been patients at Shriners Hospital in Boston. Another patient, Nastya Ovchar, who was initially treated in 2005 at Shriners for severe burns which she sustained while trying to save her younger sibling from a house fire, was back this summer for more surgery. She has been intermittently undergoing required surgery by Shriners physicians both in Ukraine and in Boston. After more surgery and rehabilitation this summer, she and her mother returned home to Ukraine on August 22nd. The cost of the trip was covered by money which was collected after her accident both by the UNWLA and others and is held for her in a bank account overseen by the UNWLA.

It was from Dr. Gennadiy Fuzaylov that the UNWLA learned about Ihor, the third and central character of this story. Ihor Lakatosh, the patient, is a young boy from Ukraine, 8 or 9 years old, who has known his share of tragedy. During his short life he was neglected and abused, and about 4 years ago he sustained serious burns. His life story is sketchy because his mother, who had brought him to the hospital upon her neighbors' urging, abandoned him. From there he was sent to an orphanage. Based on his presenting signs, he was placed in an orphanage for children with cerebral palsy.

By the grace of God, the orphanage director contacted a Ukrainian burn physician, who contacted Dr. Fuzaylov and sent him a photo of the boy. With the help of *Doctors Collaborating to Help Children*, Ihor arrived at Shriners Hospital in Boston on August 10th, 2012. He was unable to walk or bend his arms and came to Shriners weighing a mere 30 pounds, a severely malnourished and debilitated boy. Much of this was the result of the severe burns over 30% of his body, which, due to lack of funds and probably due to his status as an orphan, were not treated properly. During the healing process, they formed scar tissue resulting in contractures. Ihor was also thought to be mentally impaired but this does not seem to be the case at all. He never attended school, which likely added to his image as mentally challenged.

As Lindsey Anderson writes, Ihor has charmed the hospital staff and likes to play with them. He is a loving child who communicates with his caretakers and has let them know that he wants to become a doctor. All this with the help of a translator, a teddy bear, and loving care. With great mentors like Drs. Fuzaylov and Driscoll, anything is possible.

A quote from Dr. Fuzaylov, reported by Lisa Hughes, says it so well: "Some kids, when they get neglected become angry. His reaction to neglect is just the opposite. He's very social, he's very playful, he's very cooperative, he likes attention. He's a sweetheart. I sometimes could not understand him, but his eyes talk more than his words."

Ihor Lakatosh

Ihor has already undergone several surgeries, one of which freed his left arm from his torso. The child is thrilled that he can use both of his arms now. Obviously he will undergo many more surgeries, and his stay in the hospital, followed by extensive physical therapy, will be a long one. However, his prognosis is good. The plan is to send Ihor home to Ukraine when he recovers, where he will be under the care of local physicians. It is interesting that several families have already offered to adopt Ihor, but this is something that will have wait for awhile.

Lisa Hughes reported Dr. Driscoll as saying: "I think his prognosis is excellent. You go through a dozen years of training or more and you get the opportunity once in a while to really make a tremendous difference in a child's life. And this is one of those times."

Both these gentlemen are filled with love for humanity. It is palpable in their words and their deeds.

Besides thanking Shriners Hospital, which provides all this extensive care free of charge, the dedicated staff, and Drs. Fuzaylov and Driscoll, it is important to give credit to the

Ukrainian community in Boston, which has also extended a helping hand. Fr. Nalysnyk, pastor of Christ the King Ukrainian Catholic Church in Boston, who visits patients like Ihor and their caretakers and offers his support while they are at Shriners, deserves a special thanks.

Because Ihor's case is very complicated and will most likely require a lengthy stay at the hospital, Dr. Fuzaylov has asked the UNWLA to become involved by providing financial help as well as lending a supportive hand. The UNWLA has responded by opening an account which will hopefully ensure a more normal way of life for this young child. For anyone interested in making a donation, please make the check out to UNWLA Social Welfare Fund, noting "aid for Ihor Lakatos," and kindly send it to:

**UNWLA Headquarters
UNWLA Social Welfare Fund
203 Second Avenue
New York, NY 10003**

A Thank You Certificate received from L'viv Hospital #8 for the UNWLA's sponsorship of the Telemedicine Learning Center.

ФОНД ДОПОМОГИ СИРОТАМ В УКРАЇНІ

З нагоди Дня Народження Анни Макух складаємо **200 дол.** та бажаємо кріпкого здоров'я і многих літ.

Братові Юліянна та Христина Шипиляві

В пам'ять **бл.п. Соні Кучкуди** через 56-ий Відділ СУА зложили:

50 дол.	– Люба Ярмач	20 дол.	– Катруся Кобрин
	– д-р Іванна Ратич		– Марія Серна
	– Марія Наваринська		– Іванна Головата
	– Стефанія Сандра		– Люба Інграм
25 дол.	– Ларися Шпон		– Іванна Плешкевич
	– Іванна Мартинець		– Надя Іванчук
	– Анна Павлів-Маріяні		– Оріся Свистун
	– Богданна Більовчук	17 дол.	– М. Наливайко
20 дол.	– Марія Дорожинська	10 дол.	– Раїса Кохно

З вдячністю і пошаною, Ірина Рудик, референтка СО СУА.

ПРЕСОВИЙ ФОНД ЖУРНАЛУ «НАШЕ ЖИТТЯ»

100 дол. – замість квітів на свіжу могилу **бл. п. Стефана Дупляка**. Висловлюємо щирі співчуття дружині Марійці Дупляк. В ці скорботні дні молимо Всевишнього, щоб дав силу всій родині перенести це важке горе, а Покійного прийняв до Царства Небесного. Вічна Йому пам'ять!

Екзекутива СУА і редакція журналу «Наше життя».

25 дол. – в пам'ять **бл. п. Богдани Бережанської**.
Тетяна Артимішин-Данилів.

25 дол. – Уляна Дячук.

20 дол. – Ірена Бубнюк.

По 10 дол. – Ірена Юрчик, Аркадія Стебельська, Ірена Бігун.

НЕМА ТО ЯК ПІКНІК!

Живемо в комп'ютерному світі, серед різних тонів мобільних телефонів, серед "Гуглів, Фейсбуків, Твітерів", серед голосної музики, бубнів, стуків, гуків і т. п.

Помимо цього всього 12-ий Відділ СУА в Клівленді ствердив, що таки найкращий і найкорисніший – це союзницький пікнік, який цього року відбувся 28 липня. Уявіть собі: товариська атмосфера, курка, різного роду салатки, булочки, канапки, пиріжки, солодке... Що більше може собі бажати людина? Все це добро поприносили членки відділу безкоштовно (це майже неперевершене!)

Приємно було вітати на пікніку членок колишнього доволі довголітнього і славного 33-го Відділу СУА в Клівленді, який, на жаль, перестав існувати. Однак більшість його членок включилися в працю 12-го Відділу СУА. Віримо, що вони будуть чути нас як в себе вдома.

Звичайно, на наших щорічних пікніках приготуємо синьо-жовті стяжки, які чіпляємо перехожим біля церков у День Незалежності України. Датки призначаємо на потреби СУА.

Наш пікнік закінчився співом різних пісень і веселих коломийок.

Анна Завадівська, членка 12-го Відділу СУА.

Branch 53 members at Basket Raffle.

From left: Maria Mykolenko, Sophie Koshiw, Natalia Zapotny (in back), Christine Stebens, Ola Novak, Helen Palmer, Luba LePage, Sophia Sawka, Annette Stadnyk, Martha Jovanovic.

UNWLA BRANCH 53 BASKET RAFFLE

On Sunday, August 12, 2012—a beautiful summer day—UNWLA Branch 53 of the Detroit Regional Council held its Third Annual Basket Raffle. The event

took place during the Annual Picnic of the Ukrainian Self-Reliance Michigan Federal Credit Union (USMFCU) on the grounds of the Dibrova estate in Brighton, Michigan.

Branch 53 set up its canopy next to the USMFCU site and presented five uniquely themed baskets for raffle participants to choose. Two of the five baskets held Ukrainian items ("Ukrainian Poppies" and "Kava Delight"), while the other three had specific themes ("Christmas Sparkle," "Fun & Games," and "Bella Cucina").

Congratulations to the winners of the Basket Raffle! (Kathy Kizyma for "Kava Delight", Barb Kowalenko for "Ukrainian Poppies", Susie Petruscha for "Bella Cucina", Daniel Hay for "Fun & Games", Irene Lazarchuk for "Christmas Sparkle").

Branch 53 thanks everyone who participated in the Basket Raffle for helping the Branch in its scholarship as well as community and social welfare efforts that this Raffle supports.

Ola Movchan Novak, Branch 53 Vice-President

ЛИПЕНЬ 2012

ДАТКИ

- 1,000 дол.** – 83 Відділ СУА
900 дол. – Dr. Daniel & Alice Swistel
500 дол. – д-р Дарія Лісси
300 дол. – Микола Дармохвал і Зоряна Гафткович (match Johnson & Johnson)
200 дол. – проф. Володимир Петришин
по 100 дол. – Юрій і Христина Балинські, Романа Даниш
70 дол. – Nicholas & Germaine Milanytch
60 дол. – Люба Фірчук
по 50 дол. – Іва Лісікевич, Cathy Longinotti, Марія Одежинська
35 дол. – Ірена Тамара Гординська
по 25 дол. – Ігор Шуст, Дарія Бекерська з родиною, George & Dawn Bazarko
по 20 дол. – Іван Гусак, Mrs. Yezersky
по 15 дол. – Faina Sywyj, Andriy Khomenko
14 дол. – Mark Bilowchtchuk
10 дол. – Walter Czepizak
5 дол. – Михайло Тренза

З НАГОДИ

Прошу прийняти щирі вітання з нагоди показу УМ на 13-му каналі телебачення. Це зробило на глядців приємне враження в додатку до інформацій про нашу еміграцію в США. Даруємо по 50 дол.

Божена Ольшанівська, Володимир Боднар.

ЗАМІСТЬ КВІТІВ

One of my great, great blessings were my parents. In loving memory of my parents **Stefan Moroz and Anna**, nee Rychak Moroz, I am donating \$10,000.

Maria Moroz (aka Mary Ann Smith)

В пам'ять моїх Батьків, **д-р Никифора і Марії Гірняків** складаю 100 дол.

Люба Гірняк-Чолган

In memory of our recently departed Mother and Grandmother, **Anna Wertproch Lasiy** we are donating \$100.

Milko Lasiy and Family

In memory of **Anna Lasiy**, we are donating \$100.

Orest & Lydia Ciapka

In memory of **Anna Lasiy** we are donating

\$50 – Mr. & Mrs. Michael Loia

\$30 – Mrs. Anita Roik

В пам'ять **св. п. Софії Барияк** з дому Лісовська, мама Наталії Змий, складаю 25 дол.

Володимира Васічко

Замість квітів в пам'ять **бл. п. д-р Дарії Боудани** складаємо

500 дол. – Родина Качала

по 250 дол. – Орест і Дарія Темницькі, д-р Зеновія Кунцьо, Орест і Аріядна Федаш

по 200 дол. – Мирон і Ольга Гнатейки, Марко В. Кіпа

150 дол. – Л. Черниченко

по 100 дол. – Ігор і Таля Павлюки, Оксана Кордуба, Д. Черниченко і Андрій Панас, Мілько і Елізабета Ласій, Ярема Белей і Лідія Долл, Марія Бакалець, Марія Оксана Бачинська, Богдан і Лідія Крамарчуки, Юрій і Ліда Гук, Андрій і Валері Бурачинські, Христина Кюфас, Ольга Понос-Басараб, Альберт і Оксана Кіпи, Кеннет і Мирослава Ванію, Євген і Олена Мандзій, Conifer Lake Homeowners Association, Inc., Тиміш і Анна Гнатейки, Яра Літош, Марія Дурбак

по 50 дол. – Зенон і Марія Коциловські, Ірена Цапар, Оксана Демчишин, Ніна Матійцьо, Олександр і Зеновія Брожини, Микола і Ярослава Гординські, Віра Лащик, Зенон Салевич, Ірена Охримович, Михайло і Оля Мочули

по 40 дол. – Стефан Вельгаш і Марія Проскуренко, Anonymous

25 дол. – Josephine Schuster & Brian Broin

по 20 дол. – Celuch Family, Lesia Zanojski

Замість квітів в пам'ять **бл. п. д-р Дарії Боудани** складаю 100 дол.

Дмитро Омелян Кіпа

Замість квітів в пам'ять **бл. п. д-р Дарії Боудани** складаємо 50 дол.

Родина Платош

In memory of **Dr. Walter Petryshyn**, husband of Helen Petryshyn, I am donating \$100

Prof. Walter Petryshyn

Щиро дякуємо за підтримку!

Управа і адміністрація УМ

Ukrainian National Women's League of America, Inc.
Стипендійна Акція Союзу Українок Америки

ГОСТІ У СТИПЕНДІЙНОМУ БЮРО СУА

Ми раділи гостям з далекої Бразилії, які відвідали Стипендійне бюро СУА. Цим разом Філомена Процик, директорка Інституту Св. Ольги у Прудентополі, Парана, Бразилія була в супроводі Віри Юлик та Кикелії Дацюк. У дарунку привезли нам нововидані окремі книжки в українській, португальській та англійській мовах під назвою «Українська писанка в Бразилії - Безконечні твої штрихи не помруть, бо правда живе вічно...» На сторінках 104-105 описано про працю Філомени та її любов до українського народного мистецтва, зокрема, писання писанок. (Див. також сторінка №1 « Наше життя» квітень 2012 р).

Ми радіємо успіхами нашої колишньої стипендіятки та бажаємо наснаги продовжувати виховну працю в Інституті та інтернатах Св. Ольги з метою передати українську культурну спадщину наступним поколінням у Бразилії та Аргентині.

*Сидить Марія Полянська.
Перед нею чудові вишивки від стипендіяток СУА із Бразилії та дарунки від Катехиток Серця Ісусового.
Стоять, зліва, 1-ий ряд: Анна Кравчук, Філомена Процик, Люба Більовицук, М. Оріся Яцусь. 2-ий ряд: Віра Юлик, Вікторія Міщенко, Кикелія Дацюк та Надія Яворів.*

О. Пастушенко та З. Лисак зі стипендіатами Львівського відділу СУУ.

благословення, сили, здоров'я, енергії, любові та всяких гараздів.

Щиро вдячні за сестринську співпрацю.

З пошаною

Голова Львівського відділу СУ – О. Пастушенко,

Голова Львівського відділу стипендійної комісії – З. Лисак.

До нас пишуть... з України

Вельмишановна пані Полянська!

Щиро дякуємо за стипендії, які ми отримали з Києва. [...] Це стало великою матеріальною підтримкою для дітей-сиріт та півсиріт, якими в основному є наші стипендіати.

[...] З доповідями, роздумами, пропозиціями та усними подяками виступили наші стипендіати, а сестри Софія та Катерина проспівали ряд стрілецьких пісень...

[...] Ще раз щиро дякуємо Вам особисто та всім спонсорам. [...] Хай Господь дарує Вам особисто та всім причетним до програми "Стипендії" Божого

Ось уривок із листа з Луганська

Шановна Пані Марія Полянська!

[...] Вже протягом сьоми років завдяки Вашій праці, теплому серці і участі у долі молодих українців йду наміченим шляхом і справляюся з усіма труднощами. Дуже приємно, що в світі багато людей, які не зважають на особисті життєві проблеми, намагаються допомогти іншим людям, своїм співвітчизникам, які знаходяться за тисячі кілометрів та потребують допомоги. Коли немає батька, доводиться рано дорослішати і будувати самому своє майбутнє з самого дитинства. Бракує турботи, уваги і участі, залишаєшся наодинці з ворожим світом, де кожен живе для себе. [...] Цього року спробую скласти іспити до аспірантури. [...] Скільки разів мене виручала допомога, яку я отримую завдяки Вам. [...] Завдяки Вам у мене весняне диво справжньої людяності. А ще приємно, що комусь я не байдужий навіть за тисячі кілометрів. Спасибі Вам за Ваші старання. Дай Бог Вам щастя, здоров'я і успіху у всіх Ваших справах!

З повагою, Александр.

* * *

Уривок листа з Києва від 28 січня 2012 р.

Дякую Вам за стипендію і за те, що всі ці роки підтримували мене! [...] Працюю над магістерською роботою. Дуже хотілось писати про роботу з дітьми. Тема мого дослідження "Методика проведення художніх занять з дітьми молодшого шкільного віку". [...] Хочу також розповісти Вам, як я ходжу до школи українських народних танців. Дізналась про ці танці, коли була на концерті фольклорного ансамблю "Божичі" у філармонії. Концерт був присвячений Різду і ми слухали старовинні коляди. [...] В антракті музиканти запросили всіх до танців. Мені дуже сподобалось танцювати старовинні народні українські танці і тепер я щосереди ходжу в музей І. Гончара на вечорниці. Я навіть не знала, що є такі цікаві танці як "Картопля", "Горлиця", "Баламут", "Падеспань", "Гречаники", а музиканти "Божичів" грають на народних інструментах та навчають нас танцювати так, як танцювали колись в селах...

З найкращими побажаннями – Оксана.

ВІТАЄМО ЗІ СТОЛІТТЯМ!

Замість дарунків з нагоди столітнього Дня Народження Вельмишановної та Дорогої нам Пані Марії Кузишин, матері Люби Більовщук, пересилаємо по сто доларів (\$100.00) через 98-ий Відділ СУА на покриття стипендії дівчині в Україні, яку Пані Кузишин спонсорує через Стипендійну Акцію СУА.

Бажаємо добра, благодаті, сили та кріпкого здоров'я! Нехай Всевишній благословить Вас Многими Літами!

Із правдивою повагою та любов'ю
Анна та Бернард Кравчуки,
Марія та Богдан Полянські,
М. Оріся та Юрій Яцусі.

У ПАМ'ЯТЬ

Замість квітів на свіжу могилу **бл. п. Марти Стецьків**, матері Ірени Стецьків та бабуні Марти Бехтолд пересилаємо по 50 дол. на потреби Стипендійної акції СУА через 98-ий Відділ СУА.

Дорогій Ірені та дочці Марті з чоловіком Василем Мачула складаємо щирі співчуття.

Анна та Бернард Кравчуки,
Марія та Богдан Полянські.

Замість квітів та в пам'ять **бл. п. Марти Стецьків** пересилаємо 100 дол. до Стипендійної акції СУА. Дочці Ірені Стецьків з родиною складаємо сердечні співчуття.

Орест та Лідія Цяпка

In lieu of flowers for the late Marta Stecki enclosed is a check for \$200.00 for UNWLA Scholarship Program.

Oleh & Christina Samilenko

ПОЖЕРТВИ ЗА СЕРПЕНЬ 2012

В імені усіх стипендіатів, якими піклується подружжя Володимира та Стефан Сливоцькі та за довголітню підтримку Стипендійної Акції СУА складаємо щирсердечну подяку за княжий дар в сумі десять тисяч (\$10,000.00) доларів.

10,000 дол. – Стефан і Володимира Сливоцькі (64).

350 дол. – Dr & Dr Viktor & Betsy Decyk (98).

330 дол. – Natalia N Schut.

265 дол. – Peter T Woloschuk.

250 дол. – Марія Дурбак.

220 дол. – Стефанія Дацьків (76), Александра Стебельська (86).

110 дол. – Мирон П Дитюк (99), Ірена Глушевська.

100 дол. – д-р Роман Білак і Ірена Пискір (29), Emil & Lydia Dochych, Dr Inia I Yevich-Tunstall.

50 дол. – Оксана С Біскуп (03), Helen M Blyskun (98), Дарія Дика.

30 дол. – Марія Боднарська (49).

21 дол. – Рената Бігун (28).

Спасибі усім за благодійність!

Марія Полянська, референтка стипендій СУА,
М. Оріся Яцусь, скарбник Комісії стипендій СУА.

ВИБОРИ У ВЕРХОВИНІ

Спомин

Напередодні виборів до Верховної Ради недоспаними ночами в голові переплітаються думки з тривогою про майбутнє нашої Батьківщини із спогадами, прожитими в краю в часи московсько-совітської окупації. Ніяк не можу повірити сьгоднішній владі, що вибори пройдуть в чесній боротьбі, бо вважаю, що ще на старість не зовсім з'їхав з глузду. Сьгоднішні спадкоємці більшовицької системи мають великий досвід у фальсифікаціях, провокаціях та нахабній брехні, не визнаючи ніяких Божих, моральних, чи загально прийнятих людських законів. Тому і снуються головою спогади.

Напочатку 60-х років доля мене, тоді ще молодого вчителя, закинула на працю в саме серце Гуцульщини Верховину (Жаб'є). Широко відкритими очима вдивлявся в панораму високих Карпат, прогулюючись дерев'яними тротуарами центральної вулиці, що вужем виляся повз бурхливого Черемоша, вслухаючись в мелодійну говірку верховинців, любуючись їхньою самобутньою барвистою ношею.

Прийшла зима, а з нею і чергові вибори. На мій великий подив я отримав повідомлення, що мене обрали до виборчої комісії. Я вже добре знав «виборчу» систему «блюку комуністів і безпартійних», але не розумів своєї ролі в цій трагіко-комедії. Трагедії тому, що народ був позбавлений дійсного вибору, а про комедійність мова піде даліше. Ще не вивітрились з голови дитячі спостереження за першими виборами в 1946 році, коли наш народ думав, що, бойкотуючи совітські вибори, зможе покращити свою долю. Скільки знущань, катувань до каліцтва та навіть жакливної смерті перенесли наші люди в цю криваву неділю! Їх гнали до виборчих дільниць прикладами рушниць, залізними дротами, ламали пальці, які не хотіли брати в руки виборчі бюлетні. Так примусили проголосувати біля 20% зареєстрованих галичан, але у газетах написали, що за більшовицьку владу проголосувало 99,8%.

Перед очима й досі стоїть епізод того дня, що я побачив через вікно, яке виходило

на вулицю. Серединою дороги два енкаведисти гнали на «вибори» вже старшу жінку. Той солдат, що йшов ззаду, штовхав автоматом жінку в спину так, що вона падала на спину переднього конвоїра. Той повертався і з п'яним реготом бив її кулаком в обличчя, приговорюючи: «Не спеші..., успеєш прагаласавать,..!» (Матюки пропускаю). Але ті часи минули, люди зрозуміли, що треба сприймати ці «вибори», як ще одну кріпацьку повинність, байдуже плентались за агітаторами, байдуже вкидали до урни бюлетень з вписаним туди єдиним «кандидатом у дупитата», як насмішкувато називали «народних обранців».

Але повернемося до подій в шістдесятих. Коли мені сказали, що мушу ніч просидіти на виборчій дільниці, щоб хтось не вкрав (у зв'язку з повною відсутністю туалетного паперу в Союзі) бюлетні, зрозумів, чому я удостоївся призначення в члени виборчої комісії. Нічку за картами та анекдотами провів в компанії міліціонера та ще двох молодих хлопців – інженера з лісокомбінату та лікаря. Вранці вийшла наверх і друга причина. Зрозумів, чому мене запитували, чи вмію їздити верхи. До клубу ввійшли три поважні газди і голова комісії сказав нам, трьом молодикам, що на нас чекають осідлані коні і їх господарі, щоб ми об'їхали далекі присілки, звідки людям далеко йти до виборчої дільниці.

Я чемно привітався зі своїм провідником за руку, взяв урну, запечатану сургучем, пачку бюлетнів із списком виборців і вийшов у морозний світанок. Гуцул підвів мене до великого, але міцного коника, осідланого дерев'яним сідлом і вкритого грубим вовняним ліжником. Повівши очима, шукаючи другого коня, я запитав:

– Пане газдо, а де ваш кінь?

– Та я, пане начальнику, піду перед вами показувати дорогу, мені пішки легше.

– Я не є начальник, я вчитель, – ніяково поправив я господаря.

Господар рушив в гори, коник за ним.

Надія Красоткіна

ОСІННІЙ ДЕНЬ

Осіній день. А скільки в нім чудес!
Пожовкле листя з дерева летить,
Чарує серце синява небес,
Легенький вітер в листі шурхотить.
Не холодно, не жарко – в самий раз!
І тиша йде на землю, наче сон.
Теплесенько цілує сонце нас
І горнеться, як ласка, до вікон.
Та кожен раз стає коротший день,
Крилом вкриває землю чорна ніч.
Не чуть пташиних вдосвітку пісень,
Бо осінь, осінь. Ось у чому річ.

Йшов швидкою ходою. Лиш постолі блискали підшвами до сонця, що вигулькнуло з-за гори. Десь за якусь годинку гірським плаєм, долаючи звори з незамерзаючими потоками, густі смерекові вершини, засніжені галявини, добралися до гуцульської гражди, зустрінуті дзвінким лютим гавкотом кутюги, як гуцули називають псів. Господар загнав жерву (злий пес) до буди і ми зайшли до хати, в якій зустрівся з допитливим поглядом високої стрункої гуцулки. Побачивши на стінах образи у рушниках, якось несподівано для себе привітався:

– Слава Ісусу Христу! Ци дужі?

– Навіки слава! Гаразд. Як ви? – посміхнулася привітно газдиня, – і до чоловіка: – Васи, та проси гостя у правачку. Чого сюди привів?

Пройшовши сіни, ми опинилися у великій світлій кімнаті, де на бамбетлі біля вікна сиділи два міцно збудовані парубки приблизно мого віку. Привітався з ними. Господар запросив мене до столу, вкритому вишиваним обрусом. Хлопці не забарилися і собі сісти за стіл.

– Зараз трохи підхарчуємося, що Бог послав, а тоди підем межі люди, – промовив господар.

Поки я ніяково розглядав стіни правачки: образи, портрети Т. Шевченка та І. Франка, килими, полиці з різьбленими та мистецьки випаленими гончарними тарілками, макітрами, топірцями, Бог послав нам руками господині миску будженини, миску холодцю, миску квашених огірків. Господар приніс трилітрову бутлю якогось світлорожевого самогону, гранчасту склянку і нарізав грубими куснями чорного домашнього хліба. Аромат страв нокаутував мого носа, а живіт відізався привітним гуркотом, – я ще як вчора повечеряв! Газда налив собі в склянку трохи трунку:

– То вона така ружева, бо вігнана з малини, не погордуйте. П'ю до вас, пане вчителю. Аби смо були дужі!

– Гой, дай Боже! – відгукнулися легіні. Випивши, батько налив знову у склянку і подав мені. Я випив до господині. Самогонка була смачною, пахла малиною, приємно розігріла. Газдиня пригубила трунок і сказала за мене другий гуцульський тост:

– Шануймоси, бо ми того варті!

– Гой, дай Боже! – вигукнув і я разом з хлопцями!

– Третій тост поважним голосом проказав старший син:

– Най вони виздыхають!

Я на якусь хвилю задумався і признав слухність цього тосту. Багато ворогів у нас розвелось, починаючи від колорадського жука, що нищив на корені бурешку (картоплю), до москалів і совітчиків.

Час за смачною поживою та трунком проходив в добрій бесіді, а після банушу з бриндзєю господарі залишили нас, молодих, пішовши до своєї щоденної праці, то ми з синами вже обходилися без тостів, запиваючи бануш розводом (гусянка, розведена джерельною водою). Коли господар зайшов до кімнати, я несміливо нагадав, що нам би пора вже піти з тією скринькою до виборців. Погодився з ним, почувши його пропозицію:

– Та бесідуйте тут собі, а я сам швидко збігаю з тією скринькою.

Взяв гуцул урну і папери і вийшов. Бачу, що щось там господарює на подвір'ї, бігає до хати. Як неприємно було, але почуття обов'язку підказує, що треба би вже поспішити. Як в черговий раз господар зайшов до кімнати, я попросив його, щоб поспішився, бо й сонце вже на спочинок почало мандрувати. Господар приносить урну, подає мені і каже:

– Вже всьо є гездички, – подивився на мене з усмішкою з-під пишних вусів на мій здивовано-спантеличений вид, бо я зрозумів, що він ніяким чином не міг обійти всіх далеких і близьких сусідів, і додав: – всі папери вже всередині, ніц си не згубило.

– Як так, пане газдо, то щиро дякую вам за ваш труд, дякую вам і пані газдині за смачну гостину, хлопцям за компанію. Дай, вам, Боже, доброго здоров'я і всіх гараздів!

Добравшись з пригодами до виборчої дільниці, бо декілька разів пірнув з головою в сніг з коня, приніс засніжену скриньку на стіл голови комісії і доповів:

– Всьо є вже гездички! Я йду спати.

Дмитер Слутий.

WOMEN'S SEXUAL HEALTH

by Ihor Magun, MD, FACP

Although rarely discussed or addressed, sexual dysfunction affects nearly half of all women at some time in their lives. While it is more common in older women (women remain sexually active up to the ninth decade of life), it can affect women at any age.

Sexual activity is a normal human activity; not only is it necessary for conception, but it also helps solidify relationships, relieves stress, and is an integral part of your well-being.

In women, the sexual response involves several phases—desire involving thoughts about sexual activity, arousal, orgasm, and resolution. The phases do not always follow this sequence and sometimes certain phases do not occur at all. Problems with sexual response can have a variety of causes.

Sometimes sexual dysfunction can be traced to medications one takes. Many fall into this category, but some stand out more than others. These include medications for hypertension, cardiac and psychiatric medications as well as hormonal therapies. Medical conditions that can cause sexual dysfunction (besides the obvious vaginal problems) include diabetes, thyroid issues, and problems with estrogen levels. Communicating with either your internist or gynecologist about possible sexual issues stemming from these conditions can provide a simple solution. If you do not discuss problems, they cannot be addressed.

Desire involves three components: drive (a desire to be sexual), cognition (an individual's beliefs about sex), and motivation (the interpersonal connection, which is very much affected by external factors such as the state of the relationship). Long-standing conflicts not only about sex but also about other things can significantly affect your sexual desire. Addressing lack of desire in-

volves identifying the underlying cause and discussing the problem either with your partner, or with a professional, or with both of them.

Some women during sexual arousal are unable to maintain adequate lubrication. This can occur in young women or with aging, but in both cases the treatment is identical—use of over-the-counter lubricants.

Female orgasmic disorder is surprisingly more common in younger women. It is defined simply as a delay or absence of orgasm following a normal excitement phase. Factors such as having less frequent sexual activity can play a role, but there can also be underlying cultural, religious, and social causes. Treatment in these cases includes cognitive-behavioral approaches, including relaxation, yoga, and promoting a more positive view of oneself—both in mind and body image.

Antidepressants of the SSRI (selective serotonin reuptake inhibitors) class are notorious for causing female orgasmic disorder. Dosage reduction or change in the medication class can be very helpful in this case.

It is worth noting that there are many women who have a completely normal sexual life without reaching the orgasm phase every time. They may not achieve orgasm with each encounter but are perfectly satisfied. The goal with sexual phases is not to work through them as a mandatory list, but to have a sexually satisfying relationship.

This brief overview is meant to help you become more aware of the issues that can stifle the normal sexual response. Understanding the possible factors involved and discussing them with your physician and your partner can improve your sexual life and have a significant impact on your overall well-being.

ВЕБСАЙТ СУА

Союз Українок Америки має вебсайт, на якому Ви можете подати оголошення про збори, повідомити про події Вашого Відділу чи Округи, ознайомити інших із своїми програмами.

Адреса вебсайту СУА: www.unwla.org

Прошу подавати інформацію українською і англійською мовами і вислати їх або на e-mail адресу: суаwebmaster@UNWLA.org, або: Zoriana Haftkowycz, 761 W. Foothill Rd. Bridgewater, NJ 08807.

Тел. 908-231-9158. Чим більше світ про нас знатиме, тим краще.

ЗОЛОТИЙ ЮВІЛЕЙ ЦЕРКВИ СВ. ІВАНА ХРЕСТИТЕЛЯ В ГАНТЕРІ

Про чарівний Гантер – перлину американських Карпат я багато чула і тому, коли випала нагода побувати на відзначенні 50-ліття церкви в Гантері, поїхала, не вагаючись.

Неділя 2 вересня ц. р. випала напрочуд тепла і сонячна. Дорогою в Кетскільські гори ми з чоловіком любовались прекрасними гірськими краєвидами, які так нагадували нам рідні Карпати. Несподівано побачили двох старших людей, що виходили на шлях з бічної вулички. І відразу перед нами на горбочку з правого боку з'явилася невеличка церковця гуцульського стилю, а біля неї повно людей. Серце болісно стиснулося: а може я вдома, в Україні?

Заходимо до церкви і відразу в око впав прекрасний різьблений іконостас і павук, що висів з головної бані. Ось заходить процесія на чолі з владикою Павлом Хомницьким. Починається Архирейська Літургія. Злагоджено звучить церковний хор, всі присутні у святково піднесеному настрої. Зауважую, що в церкві люди різного віку: від найменших немовлят у візочках до сивоголових бабусь і дідусів.

Після Богослуження всі збираються на подвір'ї парафіяльного будинку, де під білим шатром накріті столи. Як їх багато! Скрізь дзвенить радісний гамір, щебече дітвора, гомонять старші. Гантерці, так називають себе місцеві жителі, чудово підготувалися до ювілею своєї церкви.

Мистецьку програму бенкету розпочали найменші парафіяни – діти танцем «Привіт хлібом і сіллю». Ведучий програми Іван Макар запросив до проведення молитви владика Павла. Святочне слово виголосив д-р Богдан Макаревич, який розповів історію парафії св. Івана Хрестителя. Нагадав присутнім, як завзято всією громадою гантерці будували свою церкву. Не можна було не згадати перших ентузіастів будівництва церкви, якими були: д-р Іван Макаревич, Володимир Кобзар, Ярослав Паладій, Сава Никифоряк, Орест Ключас, Степан Щур. Головним будівничим церкви був Юрій Костів – талановитий майстер народного будівництва церков з брусів в зруб без залізних елементів та стовпової структури стін.

На адресу парафії св. Івана Хрестителя надійшли численні привіти від духовенства, українського дипломатичного корпусу в США, місцевих урядових структур, українсько-американських фінансових, громадських, молодіжних організацій.

Зачаровано слухали присутні молодіжне чоловіче тріо «Рідна пісня» у складі Михайла Цапара, Степана Корстіля (керівник) і Тараса Мишука.

Гуморески Едварда Козака знаменито виконали: Софійка Зелік, Мелася Соневицька-Сербай, Іван Макар, Тиміш Ганкевич і Адам Гапій.

На закінчення концерту Наталка Соневицька і о. Степан Попко розвеселили публіку Гантерськими коломиїтками, які приспівували всі присутні.

Мені пригадалися слова о. Бориса Гудзяка про імігрантів після Другої світової війни, в яких назавжди закарбувалася цінність згуртованої праці, відповідальності та допомоги одне одному задля збереження власної ідентичності. Якраз церква ставала місцем, де рятувалися розбиті життям люди, переслідувані, без жодних життєвих координат, після важких повоевних травм. У міграції дуже важливою є спільна молитва в неділю на Богослуженні, підтримання національних і духовних начал.

Гантер – яскравий приклад цьому твердженню. Тут виховується вже четверте покоління українців на глибоких релігійних, національних і духовних традиціях. Дивлячись, з яким запалом співають на сцені маленькі діти українські пісні (керівник Аня Бачинська, помічник Мелася Соневицька-Сербай), проймаєшся невимовною радістю і гордістю, що належиш до великої нації з високою культурою, глибокою вірою в Бога і міцною силою духу, ім'я якій – УКРАЇНЕЦЬ. Всі ці риси допомогли нам виживати протягом століть як на рідній землі, так і по всьому світу. В самій манері виконання дітьми українських пісень і танців є щось символічне, що живе в людині глибоко в серці, що живитиме її все життя міцним духом українства. З таких дітей обов'язково виростуть патріоти, які любитимуть у своєму серці все українське. Це приходить з молоком матері, з материнською колісковою, зі спільної молитви і вдома, і в церкві. Це залишається на все життя, де б ти не жив на цій прекрасній Божій землі.

Велике спасибі членам Організаційного комітету святкувань 50-ліття церкви св. Івана Хрестителя у Гантері за прекрасний день, який запам'ятався назавжди кожному, хто побував на цьому ювілеї.

Марія Левицька.

Гантер, 2 вересня 2012 р. Церква св. Івана Хрестителя святкує 50-літній ювілей.

Зліва, 1-ий ряд: Маркіян Титла, Ореста Голубець, Ніна Геврик, Люба Ференцевич, Міла Боднар, Ганнуся Крамарчук, Руслана Макар, Зоряна Олексій. 2-ий ряд: Руслан Голубець, Ігор Декайло, Кіра Олексій, Інка Боднар, Оріяна Макар, Матей Гапій, Уляна Гапій, Мелася Крамарчук, Ксеня Слїж-Деврієнт, Софійка Михальчак, Лукаш Нинка.

Зліва: Олесь П'ясецький, Ксеня П'ясецька-Ференцевич (стоїть), Ліда П'ясецька, Наталка Соневицька.

Зліва: Люба Волинець, Богданна Слїж, Любомир Зелик, Лариса Зелик, Ірена Зелик.

Зліва: Інка Боднар, Ксеня Слїж-Деврієнт, Мелася Крамарчук.

Преосвященний владика Павло Хомницький і п. Оля Кобзар, найстарша парафіянка.

Оленка Слїж-Деврієнт (6 міс.) в сукноночі, в якій хрестилася її мама Адріяна (тепер д-р австробізики Оксфордського у-ту, Англія).

50-ліття церкви в Гантері

БУВАЛЬЩИНА

Що таке бувальщина? Це розповіді про події, не видумані, а справжні – те, що справді відбулося. Літературна бувальщина – це звичайно анекдоти з життя славних письменників. Анекдоти, треба пам'ятати, це не видумані жарти, а дотепні історії з життя людей, розповіді, які часто кидають додаткове світло на визначні постаті минулого. Я пропоную сьогодні низку таких анекдот із життя, що їх я не видумала з власної фантазії, а збрала з різних джерел, або з власної пам'яті.

У Відні під час війни ідуть вулицею Богдан Нижанківський, письменник і сатирик, що уславився потім під прізвиськом Бабай, з товаришем. Каже Богдан до колеги: “Слухай, як думаєш: один котлет-вінершніцель, дві картоплини, дві ложки капусти і мале пиво. Все це за дві марки. Це дорого чи дешево?” А колега: “А де це можна купити, в якому ресторані?” А Нижанківський на те: “Та не можна, ніде нема, але я так питаюся, в теорії...”

Після війни, в Грацу в Австрії, ідуть вулицею два українські письменники. Ростислав Єндик, поет, прозаїк і вчений-антрополог і Євген Лазор, який писав гумористичні фейлетони під псевдонімом Черевань. Лазор несе велику течку всю набиту книгами. Каже Лазор до Єндика: “Слухай, Ростик, потримай мені течку, я собі цигарку закурю”. Несе Єндик течку, а Лазор курить. Скінчив курити, ідуть далі, а Черевань течки не відбирає. Каже Єндик: “Що ти собі думаєш? Бери течку, я тобі не носій!” А на те Лазор: “Неси, неси. Там твої книги, які я в тебе позичив. Не лишиш їх чейже на вулиці.”

У Філядельфії жила визначна українська письменниця Галина Журба. Вікна її помешкання виходили до двору, де в близькому сусідстві мешкав відомий у Філядельфії фотограф Юрій Соловій. Соловій мав проблеми із слухом, але це не перешкодило йому розвинути досить велике фотографічне підприємство. Галина Журба мала звичку ходити в своїм помешканні зовсім голою. І от ми з чоловіком під час одних відвідин звернули увагу на велике вікно сусіда-Соловія. Каже Остап: “Пані Галино, не ходіть роздягнуті по хаті, бо ось Соловій заглядає із свого помешкання”. На те Журба: “Ну то що? Адже він глухий!”

Англійський письменник Джордж Бернард Шоу серйозно захворів. Приятель прийшов його відвідати і бачить, що письменник лежить у ліжку і пише. “Ви хворий, як ви можете працювати?” На те Шоу: „Але ж коли я одужаю, в мене не буде часу!”.

В українській літературі є чимало письменників-євреїв. Серед них і такі відомі як Леонід Первомайський, Абрам Кацнельсон, Сава Голованівський, Натан Рибак... Я завжди думала, що вони, як і українські радянські письменники, люди секулярні, невіруючі і такі, що не притримуються релігійних практик. Але ось знайшла такий злободенний віршик Сави Голованівського, написаний у 1973 році, в час советської нагінки на українську літературу, коли треба було бути особливо обережним:

Нема мені поблажок і послабин –
напевно доля вже моя така...
Усе було б гаразд, якби той рабин
утяв мені не щось, а язика.

Той час в Радянському Союзі славний наш поет-перекладач світової літератури Микола Лукаш схарактеризував так:

Хоч якби хто хотів,
Це ясно кожній миші:
часи уже не ті,
а стануть ще нетіші.

В час, коли Советський Союз вислав танки приборкувати революцію на вулицях Праги, Микола Лукаш написав такий віршик:

Наша Армія Червона
не стоїть коло кордона –
за кордон іде.
Це трудящих українських
проти польських, проти фінських
партія веде, партія веде.

Бритійська акторка Джулі Ендрус в своїй автобіографії розповідає про такий епізод. Це початок її кар'єри, 1950-і роки. Вона грає головну роллю Елаізи Дуліттел в першій постановці музичної комедії *My Fair Lady*. Вистава на Бродвеї має великий успіх, квитки розпродаються з блискавичною швидкістю, зацікавленим важко їх дістати. І от пара ню йоркських американців отримує поштою анонімного листа із двома дармовими квитками на виставу. Після короткої надуми вирішують скористати з несподіваного подарунку. Ідуть

до театру. Захоплені постановкою, повертаються пізно ввечері додому. І бачать, що в їхньому помешканні були злодії і забрали все дорогоцінне... А на столі в кухні лежить лист: “А як вам подобалася сьогоднішня вистава *Mу Fair Lady?*”

Часом варто посміятися над собою, над власними слабостями. Я все життя, навіть замолоду, мала проблеми розпізнавати знайомих людей. Прізвища пам'ятала окремо, але не завжди вміла пов'язати їх із обличчями. Коли ще жив мій чоловік і ми разом бували в товаристві, він, знаючи мою слабкість, часом шепотом назвав мені прізвище особи, яка наближалася до мене, а мені це вистачало, щоб пригадати собі все інше про цю людину; хто вона така, що я про неї знаю. На одному з письменницьких з'їздів, що відбувалися в Нью Йорку, я розмовляла з Богданом Нижанківським, поетом-сатириком і добрим нашим приятелем. “Богдане, – кажу я, – чи Ви знайомі з Наталею Ливицькою-Холодною?” Наталя Ливицька-Холодна була визначна стара поетка, яка рідко була в товаристві, але тоді саме вийшла після кількох десятиліть велика книга зібраних її поезій. “Ні, – каже Богдан, – я її ніколи не зустрічав, а хотів би познайомитись”. І от я веду Богдана до старенької низенької пані із коротко стриженим волоссям і кажу: – “Пані Наталю, це є Бабай”. А вона простягає йому руку і каже: “Приємно познайомитись! Витанович називаюся...”

Тому, що я знаю і розумію власну слабкість пізнавати людей з обличчя, я дуже виrozumіла до тих, хто, можливо, не завжди пізнає мене. Багато літ тому на одному із наших зальцбурзьких гімназійних з'їздів на Союзівці був присутній колишній наш професор Росткович. Це мусіло бути десь на початку 1980-их років, бо 1984 року професор наш помер на 98-му році свого життя. Всі ми пам'ятаємо професора Ростковича, що вчив нас фізику і вважав, що дівчата ніяк не можуть знати фізику на “дуже добре”. Він у Зальцбургу носив борідку, а потім в Америці зголив її і помолодів. Отже, я підступила на з'їзді до нього, привіталася і кажу: “Я не знаю, чи Ви собі мене пригадуєте, пане професоре. Я є Марта Сеньківська.” А на те Росткович: “А як там Ваші сини, Марко і Максим?” Я зацікавилася, бо професор ніколи моїх синів не бачив, але десь почув і запам'ятав їхні імена. А я – тоді ще тільки 50-ти літня – заледве собі пригадала, що йому на перше ім'я було Тадей.

Це моє виrozumіння до людей, що могли мене не пізнавати, приносило часом несподівані наслідки. Жила у Філядельфії старша пані, з фаху інженер, Лідія Дяченко. Пані Лідія – з покоління моєї матері – знана була як така, що мала гострий язик. Її часом боялися і уникали. Одного разу я побачила її в коридорі нашого центру. Вирішила підійти і привітатися. От я підходжу до старої пані і кажу: “Добрідень, пані Лідю, як ви маєтеся? Я є Марта Тарнавська...” А пані Дяченко до мене гостро і голосно: “Ви що? Думаєте, що я маю Альцгеймера і не знаю, хто Ви такі?”

Навесні 1981 року у Вашингтоні стався атентат на президента Реґана. Простріленого президента везуть на операційну залю. А притомний Реґан, відомий із свого гумору, каже до лікарів: “Я маю надію, що ви всі – республіканці?” На те відповідає хірург, знаний із своїх ліберальних поглядів: “Сьогодні, пане Президенте, всі ми – республіканці”.

Рік 1958. Колишня африканська колонія Ґана проголошує свою незалежність. На святі проголошення незалежності Сполучені Штати репрезентує Річард Ніксон, тоді віцепрезидент. Недалеко від нього стоїть чорний чоловік у цивільному. Ніксон поклепує його по плечах і каже фамільярно: “Well, how does it feel to be free?” А чорний чоловік йому відповідає: “I wouldn't know, sir, I am from Alabama!” В Америці на той час боротьба за громадянські права тільки починалася...

Літо 1977 року. Я беру участь в міжнародній науковій конференції правничих бібліотекарів у Будапешті. До вечері в елегантному ресторані приграють циганські музики. Ми з чоловіком сидимо при столі в товаристві моїх американських професійних колег. Підходить скрипаль-циган і питається: “Чи має хтось бажання почути щось особливе?” Я прошу: “Заграйте, будь ласка, “Dein ist mein ganzes Herz” Легара.” Скрипалі грають, а я, поринувши у спогади про свою молодість, про Зальцбург, про Моцартеум, де я вперше чула цю пісню, не можу стримати свого зворушення і сльози заливають мені обличчя. Скрипалі закінчили грати і пішли до наступного столу, а мені стає соромно і ніяково за свою сентиментальність і я кажу до американської колеги: “Я не знаю, чому я аж так зворушилася, адже вони грали не надто добре!” А вона мені на те: “Та я думала, що Ви саме тому і плачете, що вони погано грали!”

Закінчення в наст. числі.

Дітям про Україну

Поведемо сьогодні мову про Україну, адже це прадавня земля наших далеких родичів. На ній виростили ваші дідуся і бабусі, батьки й матері. Ця земля їм рідна і наймиліша серцю Батьківщина.

Україна - велика держава у самому центрі Європи. Вона більша, ніж Франція, Іспанія, Швеція, Польща. Гляньте на мапу і ви переконаєтесь, що через Україну проходить безліч доріг залізничного, авіаційного, автомобільного і водного транспорту. Ці шляхи з'єднують багато країн світу.

Природа нашої прабатьківщини дуже різноманітна. Тут є зелені ліси, просторі поля, чарівні Кримські гори і мальовничі гори Карпати. Найдовша могутня ріка Дніпро протікає через усю Україну з півночі на південь і впадає у Чорне море. Великими річками є Дністер, Десна, Південний Буг. З півдня українські землі омивають Чорне і Азовське моря.

Столицею України є величаве, старовинне місто Київ, яке вже відсвяткувало своє 1500-ліття. Великими містами є Харків, Дніпропетровськ, Донецьк, Запоріжжя, Одеса, Львів.

Наші далекі предки - це світлорусі, плечисті роботящі люди. Їх називали слов'янами. Вони любили свою землю, рубали густі непрохідні ліси, навчились будувати житло із дерева й каменя, орати і засівати поле, випікати з глини керамічний посуд.

У лісах тоді було дуже багато різних звірів, птахів, диких бджіл, у річках - риби. Люди найскоріше приручили до себе песика, коня, kota, навчились розводити курей. Ці тварини вже називались свійськими і жили поруч з людьми.

Роками, століттями люди спостерігали за сонцем, зорями, були тісно пов'язані з природою. Вони тішились сонцем, дощиком, завдяки яким все оживало, росло, зеленіло. Дуже боялися грому, блискавиць, від яких могла бути велика шкода. Слов'яни обожнювали Сонце, Вітер, Грім, Дощ і в молитвах звертались до них. Так тривало багато сотень літ.

Але у 988 році, коли існувала велика держава - Київська Русь і нею правив князь Володимир, наші предки прийняли Християнську віру. Мудрий князь будував багато храмів, соборів, оздоблених фресками, золотом, сріблом. Люди об'єднувались навколо своїх церков, священиків, співали чудові молитовні пісні.

Київська Русь стала однією з найбагатших країн Європи. В усі кінці зі Заходу і Сходу на південь через Чорне море везли Київські купці зерно, мед, натуральні шкіри, хутро, віск. Це давало величезні прибутки.

Наш герб – тризуб

ПРАПОР

Наш герб –
тризуб,
це зброя,
слава й сила;
наш герб –
тризуб.
Недоля нас
косила,
та ми зросли,
ми є,
ми завжди
будем,
добро і пісню
несемо ми
людям.

Надія Поклад

Прапор –
це державний символ,
він є в кожній державі;
це для всіх – ознака сили,
це для всіх – ознака слави.
Синьо-жовтий прапор маєм:
синє – небо,
жовте – жито;
прапор цей оберігаєм,
він – святиня, знають діти.
Прапор свій здійсмаєм гордо,
ми з ним дужі і єдині,
ми навіки вже – народом,
українським, в Україні.

Надія Поклад

У 16-17 століттях на наших землях була запроваджена Гетьманщина, було організоване козацьке військо на Запорізькій Січі. Гетьман Богдан Хмельницький зі своїм військом гідно боронив Україну від ворогів нападників – турків і татарів, а також від зажерливих сусідів, що хотіли привласнити священні родючі землі наших предків.

Створено багато книг, пісень про героїчних синів України, про їх боротьбу за землю, за волю нашого народу. До нас ці твори дійшли завдяки чудовій мові, слову, яке нам у спадок залишили прадіди.

Українська мова протягом століть не раз переживала нашість інших мов, але збереглася, вистояла і далі чарує своєю милозвучністю і ніжністю. Бережіть і ви, дорогі діти, цей безцінний скарб, бо українська мова знову в небезпеці. Моліться за Україну, за рідне слово, віру, бо зажерливі сусіди своїми брудними вчинками, підступними хижацькими намірами хочуть потоптати нашу Мову та нашу Віру, нав'язати силою свою і поневолити, стерти пам'ять про правдиву історію святої Української землі.

Багато з вас народилися не в Україні, живете далеко від неї, але ніколи не забувайте, що під вашою українською вишиванкою б'ється гаряче серденько, в якому обов'язково є багато любові, тепла, ніжності, співчуття, поваги до рідних, до товаришів, щедрости і талантів. Це до вас перейшло у спадок від нашої пречудової, співучої, щедрої прабатьківської землі. Розвивайтеся і міцнійте на радість батькам, на славу Україні!

Святослава Гой-Стром.

UNITED STATES POSTAL SERVICE® (All Periodicals Publications Except Requester Publications)

1. Publication Title: **"OUR LIFE"**

2. Publication Number: 4 1 4 - 6 6 0

3. Filing Date: 9/25/12

4. Issue Frequency: MONTHLY except AUGUST (11 issues)

5. Number of Issues Published Annually: 11

6. Annual Subscription Price:

7. Complete Mailing Address of Known Office of Publication (Not printer) (Street, city, county, state, and ZIP+4®):
OUR LIFE - 203 2ND AVE NEW YORK, NY 10003
Complete Mailing Address of Publisher (Not printer):
Ukrainian National Women's League of America, Inc. (UNWLA)
203 2nd Avenue 8th Floor
New York, NY 10003

8. Complete Mailing Address of Headquarters or General Business Office of Publisher (Not printer):
Ukrainian National Women's League of America, Inc. (UNWLA)
203 2nd Ave
New York, NY 10003

9. Full Names and Complete Mailing Addresses of Publisher, Editor, and Managing Editor (Do not leave blank):
Publisher (Name and complete mailing address): Ukrainian National Women's League of America, Inc.
203 2nd Ave
New York, NY 10003
Editor (Name and complete mailing address):
Managing Editor (Name and complete mailing address): Ukrainian National Women's League of America, Inc.
203 2nd Ave
New York, NY 10003

10. Owner (Do not leave blank. If the publication is owned by a corporation, give the name and address of the corporation immediately followed by the names and addresses of all stockholders owning or holding 1 percent or more of the total amount of stock. If not owned by a corporation, give the names and addresses of the individual owners. If owned by a partnership or other unincorporated firm, give its name and address as well as those of each individual owner. If the publication is published by a nonprofit organization, give its name and address.)
Non-profit organization
No stockholders

11. Known Bondholders, Mortgagees, and Other Security Holders Owning or Holding 1 Percent or More of Total Amount of Bonds, Mortgages, or Other Securities. If none, check box None

12. Tax Status (For completion by nonprofit organizations authorized to mail at nonprofit rates) (Check one)
 Has Not Changed During Preceding 12 Months
 Has Changed During Preceding 12 Months (Publisher must submit explanation of change with this statement)

13. Publication Title: "OUR LIFE"

14. Issue Date for Circulation Data Below: September 2012

15. Extent and Nature of Circulation	Average No. Copies Each Issue During Preceding 12 Months	No. Copies of Single Issue Published Nearest to Filing Date
a. Total Number of Copies (Net press run)	2036	2000
b. Paid Circulation (By Mail and Outside the Mail)	0	0
(1) Mailed Outside-County Paid Subscriptions Stated on PS Form 3541 (include paid distribution above nominal rate, advertiser's proof copies, and exchange copies)	1915	1895
(2) Mailed In-County Paid Subscriptions Stated on PS Form 3541 (include paid distribution above nominal rate, advertiser's proof copies, and exchange copies)	0	0
(3) Paid Distribution Outside the Mails including Sales through Dealers and Carriers, Street Vendors, Counter Sales, and Other Paid Distribution Outside USPS®	0	0
(4) Paid Distribution by Other Classes of Mail Through the USPS (e.g. First-Class Mail®)	33	35
c. Total Paid Distribution (Sum of 15b(1), (2), (3), and (4))	1948	1930
d. Free or Nominal Rate (By Mail and Outside the Mail)	0	0
(1) Free or Nominal Rate Outside-County Copies included on PS Form 3541	0	0
(2) Free or Nominal Rate In-County Copies Included on PS Form 3541	0	0
(3) Free or Nominal Rate Copies Mailed at Other Classes Through the USPS (e.g. First-Class Mail)	0	0
(4) Free or Nominal Rate Distribution Outside the Mail (Carriers or other means)	0	0
e. Total Free or Nominal Rate Distribution (Sum of 15d(1), (2), (3) and (4))	0	0
f. Total Distribution (Sum of 15c and 15e)	1948	1930
g. Copies not Distributed (See Instructions to Publishers #4 (page #3))	80	61
h. Total (Sum of 15f and g)	2028	2000
i. Percent Paid (15c divided by 15f times 100)	95.6%	99.5%

16. Publication of Statement of Ownership: If the publication is a general publication, publication of this statement is required. Will be printed in the October 2012 issue of this publication. Publication not required.

17. Signature and Title of Editor, Publisher, Business Manager, or Owner: *Mariana Zojac* Date: 9/18/12

I certify that all information furnished on this form is true and complete. I understand that anyone who furnishes false or misleading information on this form or who omits material or information requested on the form may be subject to criminal sanctions (including fines and imprisonment) and/or civil sanctions (including civil penalties).

PS Form 3526, September 2007 (Page 2 of 3)

MASHA ARCHER

extraordinary jewelry

'maria muchin'

Available at...

The Ukrainian Museum Gift Shop
222 East 6th Street
New York, NY 10003
212-228-0110 • 212-228-1947

also available online at...

www.ukrainianmuseum.org
www.masha.org
www.keithlipertgallery.com
www.pavaticollections.com
www.colletteconsignment.com
www.apassingfancy.com
www.axelsltd.com

visit www.masha.org for more venues and trunk show updates

san francisco • 415.861.8157
www.masha.org • masha@masha.org

THE NATIONAL BOARD OF THE UKRAINIAN NATIONAL WOMEN'S LEAGUE OF AMERICA, INC.

HONORARY PRESIDENTS

Anna Krawczuk, Iryna Kurowyckyj
Marianna Zajac – President

EXECUTIVE COMMITTEE

Ulana Zynych	– 1-st Vice President
Anna Macielinski	– 2nd VP – Membership
Sophia Hewryk	– 3rd VP – Culture
Lidia Bilous	– 4th VP – Public Relations
Daria Drozdovska	– Corresponding Secretary
Nadia Cwiach	– Treasurer
Roma Shuhan	– Financial Secretary
Olha Kuzyszyn	– Press Secretary
Vera N. Kushnir	– Member-at-Large
Mariya Andriyovych	– Member-at-Large

STANDING COMMITTEES

Irena Rudyk	– Social Welfare Chair
Sviatoslava Goy-Strom	– Education Chair
Roksolana Misilo	– Arts and Museum Chair
Maria Polanskyj	– Scholarship/Student Sponsorship Program Chair
Olha Drozdowycz	– Archives Chair
Martha Pelensky	– Ecology/Women's Health Chair
Roxolana Yarymovych	– Member-at-Large Chair
Zoriana Haftkowycz	– Website Chair

REGIONAL COUNCILS

Lydia Jachnycky	– Detroit
Iryna Buczkowski	– Philadelphia
Halyna Romanyshyn	– New York City
Zinnia Dzus-DeBole	– New York North
Oxana Dats	– New Jersey
Daria Fedoriw	– Ohio
Lubomyra Kalin	– Chicago
Gloria Horbaty	– New England
Maria Cade	– New York Central
Orysia Nazar Zynycz	– Liaison for Branches-at-Large

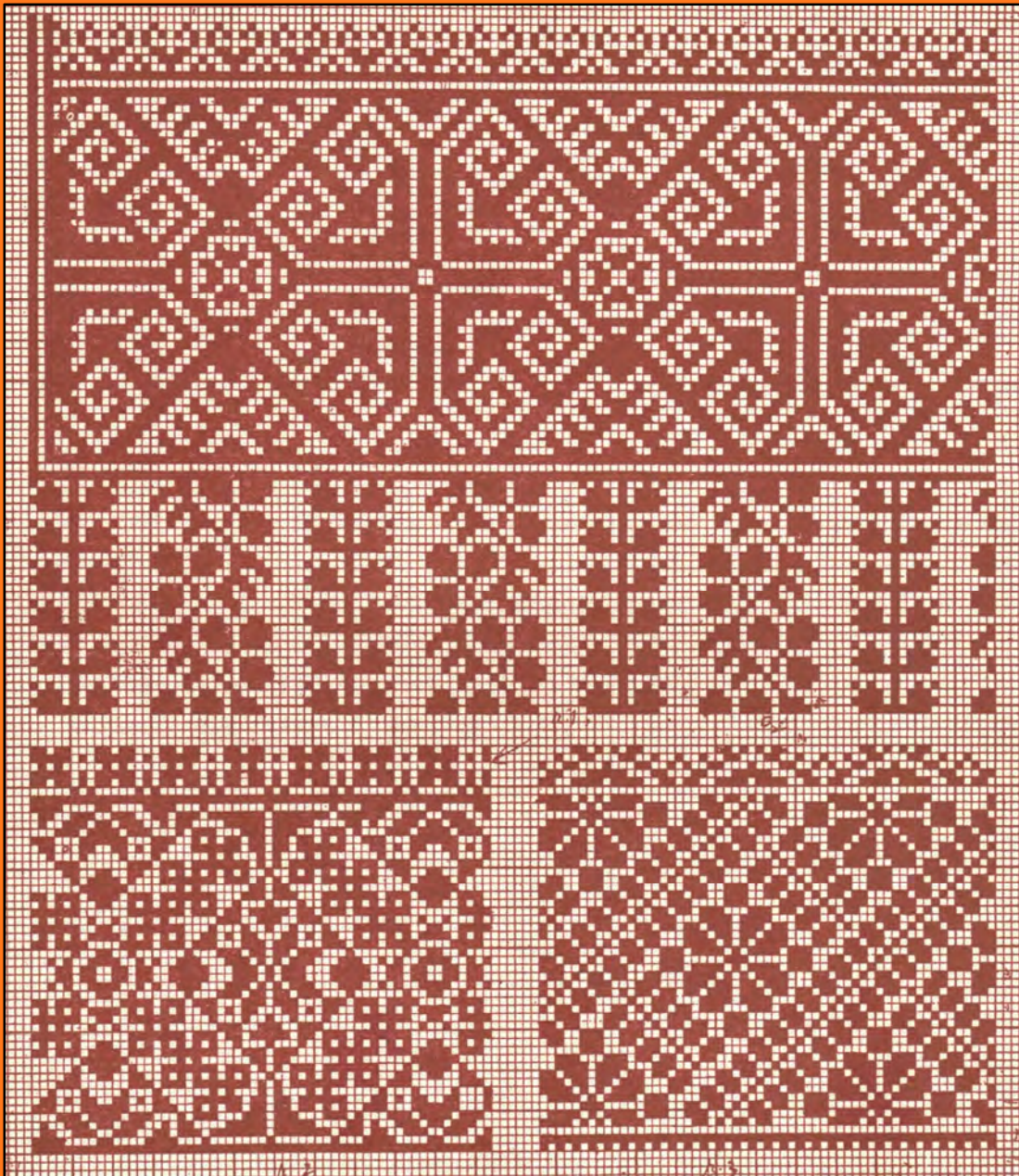
AUDITING COMMITTEE

Oxana Farion	– Chair
Jaroslava Mulyk	– Member
Renata Zajac	– Member
Maria Tomorug	– Alternate
Tatiana Rishko	– Alternate
Oksana Skypakewych Xenos	– Parliamentarian
Lidia Slysh	– Ukrainian-language editor of <i>Our Life</i>
Olesia Wallo	– English-language editor

СТИПЕНДІЙНА АКЦІЯ СУА
UNWLA, INC. SCHOLARSHIP /
CHILDREN-STUDENT SPONSORSHIP PROGRAM
171 Main St., P.O. Box 24, Matawan, NJ 07747-0024
Phone / Fax: 732-441-9530
E-mail: Mariapolanskyj@verizon.net

УКРАЇНСЬКИЙ МУЗЕЙ / THE UKRAINIAN MUSEUM

222 East 6th Street, New York, NY 10003
(212) 228-0110 • Fax (212) 228-1947
E-mail: info@ukrainianmuseum.org
Website: www.ukrainianmuseum.org

“УКРАЇНСЬКІ ВЗОРИ” – ст. 7 – “UKRAINIAN DESIGNS.”
Взори з жіночих сорочок із північної Галичини.